

KOMMUNISTISK POLITIK

2000 deltog i enhedsdemonstration i London den 13. august 2011. Foto: london.indymedia.org

EFTER OPTØJERNE: GIV VORES BØRN EN FREMTID!

Nr. 16

15. årg.

2011

19. august

-

2. september

Støttepris 20 kr.

TEMA: ORG - Det ekstreme højre

Der er ikke noget reelt valg: Stem blankt! s. 2 • Flammeskriften s. 3 •
Redox' bedrift s. 4 • ORG: Landsforræderarkivet s. 5 •
Højreekstremisme: Politiets blinde øje s. 6 • Bekæmp fascismen s. 8 •
Massearbejdsløshed blandt unge s. 9 • Betonjøden s. 11 •
Ekrem Sahin: Dræbt i politiets varetægt s. 12 • Bipjeets historie s. 14 •
Hungersnød i Somalia s. 16 • Tunis-erklæringen s. 17 •
Raul Marco: Hilsen til PCOT s. 18 • Ved Patrick MacManus' død s. 20 •
Debat s. 22 • Lockout i Minnesota s. 23 • Riots in the streets s. 24

Der er ikke noget reelt valg: Stem blankt!

Et folketingsvalg er en vigtig anledning til at lade sin stemme blive hørt. Bedst ved at man kan stemme på et parti, der udtrykker og vil føre den politik, man mener er den rigtige.

Men det kræver at der er et parti eller kandidater, der har en sådan politik.

FV2011 er reelt blevet et valg mellem to blokke, mellem 'blå blok og rød blok', som i det amerikanske to-parti-system. Samtlige opstillede partier tilhører enten den ene eller den anden blok.

I hele rækken af afgørende spørgsmål er der imidlertid ingen forskel, eller kun nuanceforskelle, mellem VKO og S/SF/R/Ehl.

Vi vil ikke betale! Lad dem der skabte krisen betale!

Vil man en anden politik i forhold til krise og velfærdsnedskæringer end 'Blå bloks' nedskæringer og 'Rød bloks' 'Vi skal arbejde mere', er der ingen at stemme på. Vil man ikke Bankpakke 1,2,3 +4 til fordel for de pengemænd og spekulanter, som skabte den økonomiske krise, der nu raserer på fjerde år, er der ingen at stemme på. Går man ind for en politik for at lade de rige betale krisen, for at lade de multinationale og monopolerne betale, er der ingen at stemme på ved dette valg. For 'Rød' og 'Blå' blok fører grundlæggende den begge den samme nyliberale politik, dikteret og besluttet af EU. Vil man ikke med i euro'en, vil man bevare de danske undtagelser og hen ad vejen helt ud af EU, er der ingen af blokkene at stemme på.

10 års terrorkrig er 10 år for meget! Vi vil ikke være med!

Danmark og danske soldater har snart været i krig i 10 år – i Afghanistan, Irak og senest i Libyen, hvor samtlige folketingspartier stemte for krig. I 10 år har Danmark deltaget i amerikansk ledte aggressionskrige mod først det ene land og folk, og så det andet. Krigene forsvares med at de skal skabe 'demokrati' eller skal 'beskytte civile'. Men der er ikke 'demokrati' eller det, der ligner, i Afghanistan eller Irak. Der er lakajregimer, indsat af USA og NATO-krigskoalitionen.

KOMMUNISTISK POLITIK

Og hvad angår beskyttelse af civile – så er der ingen ende på USA's og NATOs bombedræb af civile, senest i Libyen. Tortur er blevet en sædvanlig foreteelse. De nye kolonikrige handler om olie; de handler om magt, om globale strategiske interesser. For nogle – som DF – er der tale om korstog mod islam.

Danmark er på de 10 år blevet gennemmilitariseret og forsynet med terrorlove, der indskrænker ytringsfriheden og kriminaliserer polisk aktivisme.

Ingen af de to blokke vil trække Danmark ud af de ulovlige krige, sige stop for krigen mod terror og annullere de udemokratiske terrorlove. 'Blå' og 'rød' blok er en garanti for mere krig og andet af samme slags.

Hvis man er for fred, for demokrati og ytringsfrihed, for venskab mellem folkene – er der ingen at stemme på!

Aldrig mere fascisme! Stop det morderiske ekstreme højre!

De sidste 10 år har skabt den forgiftede og forpastede atmosfære, som har fostret en højreekstremistisk norsk masse-morder. Fra det 'pæne' Dansk Folkeparti eller det norske Fremskrittspartiet går der tråde til hemmelige loger som ORG eller regulære nazibander og tæskehold forklædt som hooligans – og trådene går også den anden vej. Ekstremhøjre vil have religions- og racekrig mod islam – og krig mod det 'multi-etniske' samfund. 'Blå blok' har gjort fremmedfjendtlighed til regeringspolitik, og 'rød blok' er med langt hen ad vejen.

Vil man have effektiv modstand mod højrevanviddet og stop for hadpropaganda og fascistiske organisationer – så er der ingen at stemme på ved FV2011!

Vi ønsker VKO hen, hvor peberet gror! Men vi advarer mod at tillægge S/SF/R/Ehl som blok en grundlæggende anderledes politik. Det vil der ikke være tale om, selvom det kaldes en helt ny politik. Derfor er der ikke noget valg ved valget. Derfor opfordrer vi til at understrege behovet for en reelt ny politik ved at stemme blankt!

ARBEJDERPARTIET KOMMUNISTERNE

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for

APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser

Halvår (12-13 nr.) 375 kr.

År (25 nr.) 675 kr.

Institutioner

1 år 940 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Deadline næste nr. 26.08.11

UK: Flammeskriften på væggen

Urolighederne i de engelske storbyer ser nu ud til at være stilnet af pga. en kombination af enormt magtopbud og omfattende anholdelser og trusler om endnu skrappe metoder, udmattelse og kraftig regn.

Den britiske regering har fra starten stemplet uroen og optøjerne som simpel kriminalitet. Den konservative premierminister David Cameron, der har stået i spidsen for dramatiske nedskæringer i det offentlige, erklærede:

- *Disse mennesker har intet at protestere mod. De er syge.*

Hans 'svar' er følgerlig kriminalisering og magtanvendelse mod de titusindvis af unge englændere med og uden indvandrerbaggrund, som i fem døgn gik på gaderne:

- *Vi skal slå tilbage, og vi slår tilbage, for lov og orden skal genoprettes. Politiet vil få alle de ressourcer, de har behov for,* meddelte Cameron.

Mere end 1100 er arresteret og politiet fortsætter med at anholde hundreder af unge – ikke mindst på basis af overvågningsbilleder – med henblik på at få dem retsforfulgt for deltagelse i optøjerne. Der blev udkommanderet 16.000 betjente i London, og ifølge medierne overvejede Cameron at sætte militæret ind.

Presset fra medierne med Rupert Murdoch's *The Sun* i spidsen for at få regeringen til at droppe planlagte, men ikke gennemførte besparelser på politiet og ordensmagten voksede kraftigt, men blev afvist af regeringen. Til gengæld planlægger Cameron indgreb og censur mod sociale medier som Facebook og Twitter, der angiveligt spillede en rolle i organisering af optøjerne – sådan som den ægyptiske selvhersker Mubarak og andre autokrater har bedrevet det, til stor forargelse i den borgerlige presse.

I den ophedede lov og orden-atmosfære slog racistiske højrekræfter til i Birmingham og forvandle situationen til en race- og religionskrig. Tre unge med asiatisk baggrund – Haroon Jahan, 21, Shazad Ali, 30, og Abdul Musavir, 31 – som forsøgte at beskytte nogle forretninger i deres kvarter mod plynd-

ringer, blev dræbt af en bil, der i fuld fart og bevidst kørte ind i dem. Det er mord, og betragtes også som mord. Haroons far gik i medierne med en gribende appel om ikke at søge hævn.

Det tredobbelte racistiske mord havde som andre højreekstreme provokationer et formål: at gøre protesterne til et etnisk opgør – en strategi, der forener militante højreekstremister over hele Europa og deles af den norske masse-morder Breivik. De britiske uroligheder udløstes i første omgang af et andet drab med racistiske undertoner: politimordet på en ubevæbnet

29-årig sort mand, der blev skudt i en taxa. Politiet løj fra starten om hændelsen og lod medierne forstå, at Mark Duggan selv havde beskudt politiet, som havde handlet i selvforsvar. En fredelig protestdemonstration mod mordet og løggen blev starten på protestbølgen, der bredte sig som en løbeild fra London til andre britiske storbyer.

Politiets barske fremfærd mod de unge, der deltog i urolighederne, er blandt andet dokumenteret af videoptagelser, der viser en episode, hvor nogle cyklister bliver væltet og gennembanket.

Tilbage står at konstatere: Selvfølgelig er det en *social* protest. 'Uromagerne', 'bøllerne', 'banderne', der har været på gaderne i kamp mod politiet og har raseret, plyndret butikker og brændt biler og bygninger, er netop den marginaliserede arbejderungdom, som det brutale nyliberale britiske samfund

ikke giver nogen chance eller fremtidshåb, men lader forsumpe i storbyerne og forstædernes slum.

Og det er en *politisk* protest, der retter sig mod og er en konsekvens af både den nuværende konservativt-liberale regering og dens Labour-forgænger Blairs og Browns nyliberale kurs.

Det er ikke raceuroligheder, som det ekstreme højre forsøger at gøre det til, og ikke et kaos skabt som en konsekvens af 'det multikulturelle samfund'.

Det sociale aspekt er tydeligt, som det var i den franske slumrevolte i 2005, hvor et andet politidrab tændte voldsomme uroligheder. I begge tilfælde var et racistisk drab begået af politiet udgangspunktet for en social eksplosion.

Men i UK er der kommet endnu et aspekt til protesten mod racisme, fattigdom og trøstesløshed: den økonomiske krise, som har hærget siden 2008 og som de herskende har ladet arbejderne og ikke mindst arbejderungdommen betale for med omfattende nedskæringer. Derfor er det et bredt udsnit af den engelske ungdom, der har været på gaderne.

På den måde er de britiske optøjer en del af den almindelige modstand mod den globale reaktionære krisepolitik. Det er samtidig en ungdomsprotest ligesom de mere udtalte politiske masseprotester, som har bredt sig fra Tunesien og Nordafrika til Grækenland, Spanien, Chile, Israel og mange andre lande i de senere måneder.

De britiske protester savner en klar politisk retning og klare mål – og først og fremmest savner de en revolutionær politisk ledelse. Derfor kan de relativt let affejes som bølleoptøjer og 'kriminelle elementer' og den herskende klasse fortsætte sin lov og orden- og krigsrustningspolitik sammen med de sociale nedskæringer.

Men signalet fra de brændende britiske storbyer er ikke til at misforstå: Det er skriften på væggen for et samfund, der ikke tilbyder sin ungdom en fremtid.

Redox' bedrift: ORG strippet

Researchkollektivet Redox har dokumenteret eksistensen af en superhjemmelig dansk højreekstremistisk organisation – ORG - der deler grundlæggende synspunkter med den hvide fascist og massemander Breivik

Mindre end en måned efter terroren mod den norske socialdemokratiske ungdom på Utøya og bilbomben mod regeringen har Redox, der igennem nogle år har søgt at følge den ekstreme højrefløj i Danmark tæt, kunnet afsløre ORG for offentligheden. Redox' undersøgelser har imidlertid været i gang år inden massakren i Norge.

ORG er en hemmelig landsdækkende, ret stramt organiseret, 'parti' eller organisation (en 'loge', eller 'et netværk') på omkring hundrede mennesker, som trækker tråde gennem hele højremiljøet og dets fronter og hjemmesider. ORG har folk i ledende stillinger i det private erhvervsliv, i kommunal administration, militær og politi og i store medier.

ORG støtter en 'national' friskole i Århus, driver kampsportsforeninger og indsamler ikke mindst oplysninger om og registrerer politiske modstandere. Mange af disse bruges til hetz mod navngivne venstreorienterede på internettet, hvor ORG systematisk har fodret hjemmesider af beslægtet observans. Det er hjemmesider af typen Junikredsen, Vederfølner, Trykkefrihedsselskabet og tilknyttede. Det gælder måske Uriasposten, Snaphanen og Hodjas blog. Disse blogs og hjemmesider har indbyrdes nuanceforskelle, men også en arbejdsdeling mellem sig – og fungerer som en samlet højrepropagandafront med en vis indflydelse.

Det må også fastslås, at ORG har adgang til våben.

Den uhyrlige massakre i Oslo har fået fokus på den ekstreme højrefløj. Det går ikke simpelthen at affærdige den som nutcases med tvangstanker og fobier eller mindre grupper fodboldbøl-

ler. For det første er der et fælles grundlag, som terroristen Breivik deler med hele den ekstreme højrefløj. Og for det andet viser ekstremhøjre sig at være mere slagkraftigt organiseret, end hidtil erkendt. Ikke mindst i Danmark med ORG som en slags gennemgående ledende faktor.

Med masseterroren ville Breivik stå som manden, der indledte en racekrig i Europa, som han forventer vil forløbe over det meste af det 21. århundrede. Sammen med resten af de højreekstremer deler han to grupper af hovedfjender: 'landsforræderne', de politikere og partier, der har gjort et multikulturelt samfund muligt, samt islam og indvandringen især fra de muslimske lande. Fascisten Breivik betegner sig selv som 'nationalkonservativ' – en modestrømning blandt højreradikale, der har forkastet 'socialismen' i 'nationalsocialist'.

Hetz mod kommunister, venstreorienterede og demokrater og en evindelig antimuslimsk hadestrøm kendetegner den højreekstremer propaganda og udgør retningen også for de højreekstremer hadeforbrydelser, racistiske overfald og terror.

Det er Redox' store fortjeneste at afsløre ORG og påvise at ikke bare et hadefuldt miljø, men også organiserede kræfter i Danmark arbejder for racekrig, voldelige overfald og terror.

Redox belønnes af de højreorienterede, borgerlige medier med en tilsvinningskampagne, der skal så tvivl om validiteten af afsløringerne, og med politianmeldelser ikke bare fra ORG og Co., men også fra datatilsynet.

Herfra skal lyde en tak for afsløringerne!

(Uddrag fra rapporten: ORG – Logen bag det ekstreme højre)

De seneste godt 20 år har ORG's efterretnings-sektion og I-gruppe foretaget systematisk registrering af personer, som højreekstremisterne betragter som fjender i deres politiske kamp. Oplysninger om tusindvis af borgere, som har udtalt sig positivt over for flygtninge, et multietnisk samfund eller muslimer, er blevet arkiveret i et kartotek, der, som Henrik Nøhr skriver, hedder Den Store Hukommelse, også kaldet Landsforræderarkivet.

Offentligt tilgængelige oplysninger er løbende blevet suppleret med notering af de pågældendes privatadresser, telefonnumre, familieforhold, stilling og eventuel politisk observans. Desuden foto-registreres 'anti-danske' manifestationer og initiativer så vidt muligt, ligesom eksemplet med sagen mod politibetjenten Peter Ulrik Jensen indikerer, at også politiets registre er blevet misbrugt i dette arbejde.

Desuden bliver 'udanske' og 'upatriotiske' udtalelser i tv- og radioprogrammer, bøger, aviser og tidsskrifter gennemset og -lyttet, læst og nøje dokumenteret. Udtalelser fra politikere og andre offentlige personer fra hele det politiske spektrum er endt i en særlig kategori med navnet 'vanvidsudtalelser'.

Lederen for dette tålmodige arbejde er den voldsdømte Afghanistan-veteran og overkonstabel i hæren John Seiersen, der har en fortid som næstformand i Dansk Folkepartis Ungdom i Århus Amt. Hans nærmeste samarbejdspartner til den lyssky opgave er Niels Høck Andersen, som til hverdag arbejder som korpsmester i Beredskabsstyrelsen i Midtjylland.

En anden central person i arbejdet er Per Bernack, der varetager 'den interne informationssamling, -bearbejdning og -spredning omkring organisationer, der enten arbejder MED eller MOD vores sag om at genetablere et etnisk homogent samfund', som ORG-lederen Jesper Nielsen formulerer det i en e-mail den 21. januar 2002. Også den tidligere White Pride-hooligan Mikkel Bonde Jacobsen, der i dag er med i AGF-fangruppen Nýsir, er involveret i denne del af ORG's arbejde.

Fra ORG-rapporten

Forberedelse til racekrig: Landsforræderarkivet

Dennis Egedal Jørgensen (med kamera)
ved Dansk Fronts demonstration i Svendborg, juni 2006

Samarbejdet med bloggerne er en central del af ORG's støtte til, hvad man betegner som 'den nationale bevægelse' i Danmark. Da ORG i 2009 opretter Den Nationale Fond, er det første projekt at bruge penge på indkøb af et kamera til brug for organisationens efterretningsarbejde. Om baggrunden for den beslutning skriver Jesper Nielsen:

"En patriot har tilbudt at stå til rådighed dag og nat – klar til at rykke ud på gader og stræder for at forevige de personer, der generer det nationale arbejde. Personen vil blive instrueret i, hvor og hvad der må fotograferes, og billederne skal stilles frit til rådighed for alle aktører i den nationale kamp, herunder selvfølgelig ORG – men også Vederfølner, Den Danske Forening, Junikredsen, Trykkefrihedsselskabet m.fl."

Den omtalte 'patriot' er Dennis Egedal Jørgensen fra Østjylland. Han blev sammen med sin bror Ronnie Egedal Jørgensen, Lars Rask Eriksson og Thomas Smed Bjørnli (alle medlemmer af ORG) i februar 2006 set fotografere deltagerne i en antiracistisk demonstration i Århus. Siden har han gentagne gange været ude med ORG's kamera, når venstrefløjen har været på gaden.

Udstillingen af politiske fjender på

internettet koordineres blandt andet mellem Niels Martin Kasler, der i Dansk Front-sammenhæng brugte dæknævnet Steiner, og Jakob Engelbrekt Andersen, der var topfigur i Dansk Front og medlem af ORG i Århus.

Den tidligere omtalte politibetjent Peter Ulrik Jensen skriver på ORG-INT den 27. maj 2008 i en debat om, hvor udhængningen af landsforræderne bør ske:

En af de sider er som bekendt "Junikredsen". Denne side opdateres af en vis Steinar, som flere er bekendt med. Vi skal have et samarbejde op at køre med ham, hvis det ikke allerede eksisterer. Han er en uvurderlig kapacitet indenfor registrering af aktive på den yderste venstrefløj og har en meget stort indblik og kendskab til persongalleriet.

Rasmus Medoc Benée Hansen bakker forslaget op og uddyber:

Jeg er helt enig med PU (Peter Ulrik Jensen, red.) i at Junikredsen er det bedste sted at offentliggøre billeder og dokumentation af venstreekstemisterne. Vores egen JE (Jakob Engelbrekt Andersen, red.) er mig bekendt meget engageret i Junikredsens arbejde, så jeg er sikker på at han kan bistå med eksponeringen.

Redox om rapporten 'ORG – Logen bag det ekstreme højre'

Ved hjælp af års tålmodigt researcharbejde er det lykkedes at kortlægge strukturen, idégrundlaget og omfanget af en hidtil ukendt højreekstrem undergrundsbevægelse, der samler folk fra det danske erhvervsliv, militær og politi over fodbold-hooligans til militante nynazister.

Logen er involveret i grupper som Den Danske Forening, White Pride, Århus Mod Moskéen, Vederfølner, Danmarks Nationale Front og Trykkefrihedsselskabet, men driver også egne styrketrænings-, skyde- og kampsportsforeninger for 'nationale danskere', ligesom dens medlemmer har opbygget en privatskole med omkring 200 elever, der bygger på 'danske værdier'. Desuden står den hemmelige organisation bag et omfattende, systematisk registreringsarbejde af 'landsforrædere' samt en ano-

nym hetz mod muslimer og venstrefløjen.

ORG, som logen kaldes, er samlet omkring en utopi om et etnisk homogent samfund og afviser ideen om fredelig sameksistens mellem forskellige folkeslag. Flere af logens godt 100 medlemmer definerer direkte sig selv som racister, argumenterer for et 'racerent samfund', og er parate til at bruge vold for at opnå deres politiske mål.

Det hemmelige netværk er en stor del af forklaringen på, at Østjylland har udviklet sig til hovedstad for den yderste højrefløj, og at fodboldfanmiljøet omkring AGF fortsat er præget af højreekstremister. Århus er nemlig ORG's hovedbase, mens byens lokalpatriotiske fodboldfans i to årtier har været udsat for en målrettet rekrutteringskampagne.

ORG –centrum Århus

Højreekstremisme og politiets blinde øje

'Smilets by' er af højreekstremister søgt forvandlet til de brækkede kæbers og blå øjnes by. Den er et hovedcentrum for dansk højreekstremisme og fascisme og også et centrum for den konspiratoriske ORG

Researchgruppen Redox har afsløret medlemmerne af en hemmelig racistisk forening på den yderste danske højrefløj med base i Århus. Det har givet yderligere dokumentation for det, der har været betragtet som almen viden i Århus: nemlig at det ikke er tilfældigt, at voldelige hooligans optræder ved Den Danske Forenings sammenkomster eller i antimuslimske kommunale lister.

Den rådne situation omkring fodboldhooligans i Århus har været kendt i snart årtier. Alligevel har medier i hovedsagen bagatelliseret de i hundredvis af voldelige overfald med klare racistiske motiver. Og samtidig har politiet nærmest konsekvent nedprioriteret opklaringsarbejdet og har fremstillet sagerne som en kamp mellem yderfløjene i dansk politik.

En gang imellem er der blevet plads til afsløringer i Århus Stiftstidende eller i TV2 Østjylland. Men kun yderst sjældent er det nået videre til landsdækkende medier.

Dette er tilfældet, selvom person-sammenfaldene mellem bl.a. den højrerabiater århusianske fodboldhooligan-gruppe White Pride, nazistiske grupperinger og en række foreninger med landskarakter såsom Den Danske Forening, der har slået sig op som 'dansk demokratis forkæmper', er blevet dokumenteret med fotografier og infiltration.

Materiale herom er udgivet af både de lokale antiracistiske netværk og af Demos. Senest og ikke mindst også af researchgruppen Redox, der for tre år siden udsendte 'Århus '08 – en rapport om White Pride og Vederfølner'. Hertil

er der udkommet flere bøger, der afdækker vold og anden kriminalitet i det århusianske natteliv og i forbindelse med fodboldkampe. Den 22-årige tidligere landsholdssvømmer Charlotte Johannesen har i samarbejde med Redox fra efteråret 2008 til sommeren 2009 været undercover i miljøet omkring hooligangruppen White Pride og den højreekstreme forening Vederfølner i Århus og har beskrevet det i "Forklædt som nazist – en Århus-historie".

Både 2008-rapporten og den ny 100 sider lange rapport om ORG-netværket kan downloades fra Redox' hjemmeside.

Solkors-skolen

Det nye materiale fra Redox afdækker, hvordan en række forskellige personer i det hemmelige højreekstremistiske netværk ORG har været organiseret. Det viser sig bl.a., at det højreekstreme 'netværk' har forbindelser til og medlemmer i ledelsen af en privatskole, der er startet i 2007 med vægt på de stolte danske kristne demokratiske traditioner. Skolen er bosat direkte som genbo til Jyllandsposten i Viby J i nydeligt nyistandsatte kontorlokaler.

Samme personkreds er også stiftere af en skytteforening i samarbejde med en anden folkeskole i Viby.

Den fremlagte dokumentation om forbindelsen til skolen er nogle år gammel og bygger bl.a. på billeder af deltagerne ved Den Danske Forenings grundlovsarrangement ved Borum uden for Århus i 2006 og uddrag af et udateret referat. Skolens logo ligner et solkors, eller rettere lignede, fordi skolen hen over weekenden efter afsløringen af ORG har slettet det fra deres hjemmeside.

Uden uddybende materiale på denne sag er det svært at gennemskue, om det faktisk er lykkedes det hemmelige højrefløjensnetværk at starte en privatskole. Skolelederen Anne Vibeke Lassen er gennem tiden tilsyneladende kun kendt for offentlige udtalelser der ligger i tråd med tidligere undervisningsminister Bertil Haarders. Men der er helt sikkert

rejt rigeligt med indicier til i første omgang at kræve en nærmere uvildig undersøgelse af de økonomiske forhold og støtteforeningens sammensætning.

2005: Overfald på venstreorienterede og massive protester

I 2006 lavede TV2 Østjylland og Århus Stiftstidende en liste over 24 sager, som de højreekstreme havde deltaget i gennem to år op til kulminationen 29. november 2005 med indtrængning på et møde i Cafe Oskar, hvor Hans Jørgen Vad fra Enhedslisten blev overfaldet.

Som en reaktion på overfaldene deltog flere tusinde i markeringer imod nazisme, og initiativet Mejlgade for mangfoldighed blev stiftet. Dette blev også den begivenhed, der fik borgmesteren til at presse politiet til at oprette en særlig aktionsgruppe og begynde at tage problemerne mere alvorligt. Men det skulle vise sig, at nazi-problemerne langtfra var løst på et enkelt år.

I 2008-09 fik en gruppe unge fra det anarkistiske miljø i Århus lov til midlertidigt at låne et lokale i det tidligere Huset til koncerter og cafe. Det benyttede White Pride til nærmest ugentlige overfald på unge, der så lidt anderledes ud. Det foregik ved, at grupper på femti hårdtpumpede højrerabiater lagde sig baghold og tæskede løs på folk, der gik alene hjem.

I den situation inviterede Venstres Ungdom i Århus i februar 2009 nazister til et debatmøde! Det var også i den periode, hvor det blev afsløret, at det danske militær er blevet infiltreret af nazister.

Som reaktion tog LO-ungdom i Århus sammen med de politiske ungdomsorganisationer og det anarkistiske miljø omkring Antiracistisk Netværk samt brugerne på det tidligere Huset initiativ til et fælles møde om bekæmpelsen af nazismen. En anden vigtig begivenhed var, at LO-Århus sammen med AGF tog initiativ til at gøre op med højreekstremistiske "fan"-grupper og inviterede til antiracistisk forårsåbningskamp i 2009. Som det fremgår af ORG-rapporten er højreekstreme

renset nogenlunde ud fra den officielle fanklub, men tolereres i tilknyttede grupperinger, som fortsætter fodboldballaden.

Politiets blinde øje

Østjyllands chefpolitiinspektør Bent Preben Nielsen har været primus motor for en fortælling om, at man aldrig kan komme nazivolden helt til livs, men nærmest må acceptere syv til ti voldelige overfald på progressive og indvandremiljøer om året i en by af Århus' størrelse. Samme chefpolitiinspektør har desuden forsøgt sig med et børnehaveretorisk trick ved at påstå, at der jo skal to til at slå – underforstået at alle parter er lige gode om det, og at 'højre' og venstre er 'lige slemme'.

I november 2010 udkom bogen 'Forklædt som nazist', og TV2 Østjylland var vært for en afslørende debat mellem forfatteren Charlotte Johannsen, Hans Jørgen Vad fra Enhedslisten, rådmænd Laura Hay fra Venstre og politiinspektøren.

Politiinspektøren bagatelliserede igennem hele udsendelsen, at der er et problem med højreekstrem vold og nazivold. Han ville heller ikke indrømme, at mange voldelige overfald forbliver uopklarede, eller at politiet med åbenlys skepsis møder folk fra de mere alternative miljøer, der forsøger at anmelde et politisk motiveret overfald.

Tværtimod mente han, at forfatter Charlotte Johannsen havde begået 'et partsindlæg', der kunne være med til at skade Århus' omdømme, når hun i sin bog afslører, at det højreekstreme miljø er større og farligere, end politiet giver indtryk af.

"Jeg synes, det er lidt ærgerligt, at Århus får et ry som nazismens højborg pga. måske 15, maks. 20, som igennem nogle år er blevet højt profileret i pres-

sen. Og som til sidst fik en sådan voldsaura, som gør, at de er berygtede i hele landet. De sidder altså ude nu – de er flyttet fra c-sektionen ude på stadion, hvor der er fest og ballade, over på b-sektionen, hvor familiefædre sidder, der sidder de i dag og ser fodbold. Så jeg synes lidt, det er ærgerligt, vi bliver ved med at give dem den medvind, de får."

(Politiinspektør Bent Preben Nielsen. 5. november 2010)

Det var altså politiets synspunkter om en gruppe, der allerede, da tv-programmet blev sendt, var kendt for deres deltagelse i skumle racistiske foreninger, der forsøgte på at blive valgt til byrådet. De samme mennesker, som Redox første gang afslørede i 2008, og som nu igen i 2011 bliver kædet sammen med en landsdækkende hemmelig forening med poster i både kommunal administration, i hær og politi og i medier, fremstiller politiet nærmest som fredelige fodboldfans.

De herskendes 'antinazistiske' taktik

Politiets standpunkter repræsenterer på glimrende vis de mest udbredte holdninger i borgerskabet:

1) De nazistiske gruppers vold og hærværk skal ikke have opmærksomhed gennem demonstrationer eller omtale i medierne.

2) Venstre- og højrefløjen er lige gode om volden og lige gode om de ekstreme synspunkter, ingen af parterne har noget at lade hinanden høre.

3) Vi kan godt leve med, at et lille antal værtshuse i byen er hjemsted for nazistiske voldsbøller.

Hvorfor og hvordan politiet har rationaliseret sig frem til disse retningslinjer for deres håndtering af den højre-

ekstreme vold, er et simpelt spørgsmål om 'konduite'. En klar fornemmelse hos politiet af, at det er sådan, eliten og den danske stat stiltiende har ønsket det igennem årtier.

Ingen politidirektør er nogensinde blevet fyret, fordi fagforeningsfolk eller venstrefløjsere eller immigranter bliver overfaldet. Sådan er det i Sydamerika, og sådan er det også i Danmark.

Dertil kommer, at racistiske fordomme er med til at holde arbejderklassen splittet, så den er nemmere at kontrollere, og voldsberedte hooligans eller kriminelle bander er med til at sabotere opbygningen af progressive miljøer.

Det er fra disse reaktionære kredse, at politiet rekrutterer deres urobetjente, og efterretningsvæsenet deres muldvarpe. Og som Jyllandsposten begejstret fortæller, er de engelske fodboldhooligans gået på gaden sammen med politiet for at få indført lov og orden igen ved de britiske uroligheder.

Samme reaktionære højrefløjsavis, der på samme vis som politiet dækker over højreekstremismen, for ikke at udtrykke det endnu skarpere, søger ved brug af sædvanlige tricks hos borgerlige journalister (som at dække deres egen politik ind bag 'eksperter') at kaste et suspekt lys over Redox og dermed søge at neutralisere virkningen af dets skræmmende afsløringer om ORG m.v.

I artiklen 'Hvem er Redox' gør man bl.a. dette ved at fremstille den som hemmelighedsfuld (ligesom f.eks. ORG) og som en deltager i en 'informationskrig' mellem højre- og venstrefløj:

"På Redox' hjemmeside beskriver de sig selv som en journalistisk research-gruppe, hvis arbejdsområde er den ekstreme højrefløj. De skriver, at deres produkt derfor er nyheder, analyser, fakta og baggrundsviden om den ekstreme højrefløj ... Men gruppen er måske ikke selv så neutral, som den ellers gerne vil fremstå som," skriver Jyllandsposten.

Men spørgsmålet er ikke, om Redox er 'neutral' eller ej. Spørgsmålet er, om Redox' afsløringer om ORG og de højreekstremer i Århus er rigtige eller ej. Da Jyllandsposten ikke kan imødegå dem, må man ty til mistænkeliggørelse. Ikke specielt 'neutralt'!

Bekæmp fascismen i alle dens former!

Fællesudtalelse fra deltagerne på Revolutionært Sommertræf 2011

En uge efter terrorhandlingen i Oslo og massakren på Utøya afholder Arbejderpartiet Kommunisterne og Danmarks Kommunistiske Ungdomsforbund Revolutionært Sommertræf. Herfra sender vi den dybeste medfølelse til ofrene og deres familier.

Lejren er præget af tragedien, men det har ikke ført til, at kampen mod nazismen er svækket. Beslutsomheden i kampen mod fascismen og nazismen er tværtimod styrket.

Gerningsmanden til denne afskyvækkende handling er erklæret nationalkonservativ og har påbegyndt et kors-tog, en hellig krig.

Gerningsmanden deler store dele af højrefløjens forestilling om civilisationernes kamp. En forestilling om, at forskellige kulturelle og religiøse strømninger ikke kan leve fredeligt i samme land. En forestilling om, at bl.a. muslimer og kristne er så forskellige, at det uundgåeligt vil føre til konflikt og i sidste ende krig mellem befolkningsgrupper.

Forestillingen betyder også, at den vestlige civilisation står over for både indre og ydre fjender. Dette er desværre en mainstream-forestilling, der også findes i regeringspartierne og specielt i deres støtteparti Dansk Folkeparti.

De ydre fjender findes først og fremmest i de lande, hvor den overvejende del af befolkningen er muslimsk. De indre fjender er muslimerne og venstre-

fløjen – 'kulturmarxisterne', som terroristen omtaler dem i sit manifest, der anses som de egentlige forrædere. Dem, der er forrædere over for deres egen kultur og civilisation.

Der er to logiske konsekvenser af denne menneskefjendske forestilling om verden.

1. Den vestlige civilisation må om nødvendigt forsvare sig mod den ydre fjende – de muslimske nationer. Om nødvendigt med våben og om nødvendigt forebyggende ved imperialistiske krige.
2. Den vestlige civilisation må forsvare sig mod den indre fjende – muslimer og venstreorienterede. Om nødvendigt med våben og om nødvendigt forebyggende ved at føre borgerkrig.

Arbejderpartiet Kommunisterne og Danmarks Kommunistiske Ungdomsforbund har de sidste ti år konsekvent vendt sig imod dette forbryderiske og menneskefjendske verdensbillede og peget på, at det var med til at legitimere krigerne i Afghanistan, Irak og Libyen – samtidig med at det har legitimeret hetzen på muslimer og venstrefløjen i øvrigt, inklusive indgreb i ytringsfriheden og hårde straffe i sager i forbindelse med civil ulydighed.

Dette verdensbillede har fået lov til at stå stort set uimodsagt i den offentlige debat. Et verdensbillede, der nu har

givet udslag i, at de højrerabiate ikke bare rammer muslimer hjemme og ude, men også dem, de anser for de virkelige forrædere – venstrefløjen.

Deltagerne på Revolutionært Sommertræf 2011 vil opfordre alle, inkl. folketingets partier, til at tage klart afstand fra ideologien om civilisationernes kamp, uanset hvem der fremfører den.

Muslimer er ikke vores fjender. Derimod er reaktionære fanatikere, der oppisker falske fjendebilleder med til at bane vejen for den rendyrkede fascisme og nazisme, en fare, vi må tage alvorligt.

Vi skal afvise og bekæmpe fascismen i alle dets former, og Danmark skal aktivt bekæmpe racisme og nazisme – ikke understøtte den, hverken økonomisk eller ideologisk.

31. juli 2011

Revolutionært Sommertræf, arrangeret af APK og DKU, blev med succes gennemført på Midsjælland sidst i juli til begyndelsen af august.

Marxist-leninisterne kritiseres ofte for 'hemmelighedskræmmeri', f.eks. ved ikke at offentliggøre stedet for afholdelsen af træffet for andre end tilmeldte. Massakren på Utøya er et skrækeksempel på hvorfor – forfærdeligere, end nogen kunne forestille sig.

Ungdomsarbejdsløsheden vender stærkt tilbage i Danmark

Jobfremgangen under boomet i 00'erne er forsvundet, og der er udsigt til årelang rekordstor ungdomsarbejdsløshed. Og mindre end halvdelen af danskerne har arbejde

Blandt de mange skønmalerier, som VKO-regeringen har omtalt deres egen økonomiske politik med, er, at arbejdsløsheden er relativt lav. I hvert fald lavere end i Sydeuropa eller under Nyrup.

Udenfor arbejdsstyrken

Men nye tal fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd viser, at ikke mindst ungdomsarbejdsløsheden er på vej op i rekordfart.

Omkring 70 pct. af de unge kontanthjælpsmodtagere er placeret i en matchgruppe, hvor de ikke regnes som en del af arbejdsstyrken. Det er mere end 30.000 mennesker under 30 år, der er henvist til at overleve på bistand eller starthjælp. Og det er ikke mindst denne gruppe, der har været i stigning, siden krisen brød ud.

I juni 2011 var der således ca. 32.600 kontanthjælpsmodtagere under 30 år uden for arbejdsmarkedet, mens det før krisen i juni 2008 var ca. 20.200.

De unge kontanthjælpsmodtagere uden for arbejdsmarkedet fylder altså betydeligt mere end før krisen, og konklusionen fra AE er, at stort set hele den jobfremgang, der blev pralet med under opsvinget, er forsvundet. Nu er der udsigt til en årelang kæmpe ungdomsarbejdsløshed som i 70'erne og 80'erne. Med endnu ringere økonomiske vilkår.

Nyuddannede har svært ved at få job

Lidt bedre stillet er de unge, der har gennemført en uddannelse, men heller ikke her ser det alt for lyst ud. Omkring ti procent af dem, der har gennemført en faglært eller en mellemlang uddannelse, er stadig ledige efter et år. Mere end 25 procent af nyuddannede malere, tømrere og murersvende kan ikke finde

et job inden for deres fag.

Den store arbejdsløshed og dermed fattigdom blandt unge under 30 år rammer ikke mindst nystiftede familier. Mens fattigdommen generelt er vokset i Danmark, er også antallet af børn, der lever i familier i fattigdom, steget. I 2009 er der således næsten 65.000 børn, der lever i fattigdom.

Familier, hvor mindst en af forsørgerne er studerende, er udeladt af tallene.

Knap halvdelen af danskerne har arbejde

Nye tal viser samtidig, at ud af de godt 5.560.000 borgere i landet var kun knap 2.700.000 i job i begyndelsen af 2011.

- Der er omkring 430.000 danskere i den arbejdsduelige alder, som ikke er i arbejde. Det er en kæmpe udfordring for politikerne at få dem ud på arbejdsmarkedet, udtaler formanden for Arbejdsmarkedskommissionen Jørgen Søndergaard til Jyllandsposten.

Denne tendens er slået igennem over længere tid. Jørgen Søndergaard peger på tre hovedfaktorer i udviklingen:

For det første går der længere tid i forhold til tidligere, før unge rykker ud på arbejdsmarkedet, fordi de bruger mere tid på uddannelse.

For det andet forlader de store årgange født i 1940'erne nu i stort omfang arbejdspladserne for at gå på efterløn eller pension.

Og for det tredje er mange på passive ydelser som førtidspension, kontanthjælp, ledighedsydelse og længerevarende sygedagpenge.

Total fallit for krisehåndtering

Det er den økonomiske krise, der er den grundlæggende årsag til den hurtige stigning i tallene. Og VKO-regeringen har i stedet for at skabe job haft travlt med bankpakker og nedskæringer.

Regeringens svar på disse ”udfordringer” har været at stramme dagpengereglerne og gå til valg på at afskaffe efterlønnen sammen med det Radikale Venstre – med den begrundelse, at der

helt sikkert kommer til mangler arbejdskraft om ti års tid!

Lige nu og her er regeringen – men også oppositionen, der har været med til alle foreløbig tre bankpakker – til gengæld meget optaget af, hvordan den økonomiske krise påvirker bankerne. Der er simpelthen udsigt til nye bankkrak

En bankpakke 4 er under forhandling. Hemmelige forhandlinger, da man ikke ønsker at påvirke markedet negativt ...

Det står dog klart, at de seneste krak har gjort partierne bløde i knæene, og at der nu måske kan blive tale om, at fallittruede banker kan blive rekonstrueret med statens hjælp, førend de faktisk krakker. Således at statskassens afviklingselskab overtager alle de dårlige forretninger og alle de giftige udlån, mens de gode dele sælges til højstbydende!

Uanset hvor mange penge politikerne denne gang bliver enige om at smide ud på bankverdenen, som skal betales med skat og velfærd – og regningen er allerede gigantisk – understreger de kiksede bankpakker kun VKO's og S/SF/R-oppositionens totale fallit med hensyn til krisehåndtering. Den har alene sikret, at direktører og spekulanter kan få lov til at fortsætte deres gyldne håndtryk og fede fiduser.

Det er dårligt nyt også for de nye generationer på Vestegnen eller i Udkantsdanmark, hvor 100 familier til sammen må leve af en gennemsnitsdirektørløn.

De er glemt, når valgkampen er overstået, uanset hvem der vinder. Bankerne vil ikke blive glemt.

Nyt tilbageslag kan koste 40.000 job

Udsigten til fornyet international krise vil ramme Danmark hårdt, og regeringens stramninger forværrer situationen, mener Arbejderbevægelsens Erhvervsråd

Nedgraderingen af USA's kreditværdighed har sendt en bølge af usikkerhed og uro ud over finansverdenen. Det kan komme til at ramme Danmark hårdt, mener Arbejderbevægelsens Erhvervsråd. I en ny analyse peger rådet på, at et fald i den internationale økonomiske vækst på én procent i år og næste år vil koste 40.000 job og et tab i velstand på 30 mia. kr. næste år.

De økonomiske nøgletal for dansk økonomi er fortsat sløje. Med negativ vækst i 4. kvartal 2010 og 1. kvartal 2011 er Danmark tilbage i recession, og arbejdsløsheden er de seneste par måneder steget igen.

- Kun eksporten har holdt hånden under dansk vækst, men med de nye kedelige internationale økonomiske tal og manglende politiske handlekraft i løbet af sommeren risikerer Danmark at blive ramt netop på eksporten, som ellers har været vækstmotoren, skriver rådet.

En ny international krise rammer Danmark hårdere, da det kommer oven i den i forvejen sløje indenlandske efterspørgsel.

AE har på baggrund af sin internationale økonomiske model (HEIMDAL) regnet på konsekvenserne af, at den internationale vækst falder med ca. 1 pct. i 2011 og 2012 i forhold til OECD's forventning i Economic Outlook 89 fra maj 2011.

Mens OECD forventer en BNP-vækst på 1,8 pct. i 2011 og 2,1 pct. i 2012, så er væksten i risiko-scenariet hhv. 0,8 pct. og 1,3 pct. i 2011 og 2012.

Et sådant fald i væksten på verdensplan i forhold til, hvad OECD forventede i maj-prognosen, har store konsekvenser for dansk velstand og beskæftigelse. Således er der et velstandstab på 30 mia. kr. i 2012.

Arbejdsløsheden stiger i risikoscenariet med 18.000 personer i 2011 og stiger yderligere i 2012 til ca. 40.000 tabte job – vel at mærke mere end det, OECD forventer i sin maj-prognose.

Udsigten til lavere vækst internationalt forstærker de negative virkninger af regeringens sparepolitik.

I modsætning til de sydeuropæiske lande og USA har Danmark ikke et gældsproblem.

- Danmark er duks blandt EU-landene med hensyn til de offentlige finan-

ser og har rent faktisk ikke en offentlig nettogæld, men en nettoformue. Danmark har derimod et vækstproblem. Således er Danmark det eneste land blandt EU27-landene, med undtagelse af Portugal, som oplevede negativ økonomisk vækst i første kvartal af 2011, konstaterer AE-rådet.

Sparevejen giver lavere vækst

Herhjemme har regeringen valgt sparevejen i håbet om, at krisen var ovre og opsvinget var selv bærende. Men hermed har regeringen overset de problemer, en finanspolitisk opstramning giver for den økonomiske vækst, mener rådet.

- Konsekvensen af store finanspolitiske opstramninger og besparelser er, at de trækker efterspørgsel ud af økonomien med den konsekvens, at det, man måske troede, man sparede væk, giver sig udslag i lavere vækst, færre job, lavere skatteindtægter og øgede overførselsudgifter, konkluderer AE-rådet.

Italiensk storstrejke mod nedskæringer

Italiens største landsorganisation varsler generalstrejke mod ny nedskæringspakke

- Jeg kan ikke se andre måder at protestere mod uretfærdigheden i denne sparepakke, siger Susanna Camusso til avisen La Repubblica. Hun er formand for den største landsorganisation, det kommunistisk dominerede CGIL med 5,7 millioner medlemmer. Datoen for generalstrejken fastsættes i næste uge.

Det kristelige modstykke, CISL med 4,5 millioner medlemmer, har meddelt, at de ikke deltager.

Søndag lovede ministerpræsident Berlusconi en ny sparepakke, som angiveligt

skal bringe balance i statsfinanserne i 2013. Den nye sparepakke kommer ifølge Berlusconi efter pres fra andre EU-lande, som frygter, at Italien bliver trukket ind i samme gældskrise som Grækenland, Irland, Portugal og Spanien.

EU's formand, Herman Von Rompuy, har da også hilst sparepakken velkommen. Pakken er "afgørende" for hele Euro-zonen, mener han.

Selvom det kristelige LO ikke er klar til at gå med i en generalstrejke, så kritiserer CGIL pakken for at lægge byrden på almindelige indtægter. CGIL frygter, at forsøget på at spare sig ud af krisen kun vil føre til, at den økonomiske vækst bliver endnu mere svækket.

Pakken indeholder besparelser og skattestigninger på 20 milliarder euro i år og 25 milliarder i 2013. Besparelserne kommer oven i sidste måneds indgreb på 48 milliarder euro. Landet er verdens syvende største økonomi og havde sidste år et budgetunderskud på 4,6 procent og en statsgæld på 118 procent af BNP.

Parlamentet skal behandle de nye nedskæringer til september.

Fagbevægelsen mod unionen, brink

Nej tak til både politikere og politi

Det er tragisk, at den nye sundhedsklinik i København for udokumenterede migranter rykker ind på den politiske slagmark, efter at Dansk Folkeparti og SF er ude med forslag om, at politiet skal gribe ind over for klinikken, mener FOA

FOA hører til de organisationer, der er gået ind med økonomisk støtte til sundhedsklinikken. De udokumenterede migranter er de mennesker, der opholder sig i Danmark uden gyldig opholds- eller arbejdstilladelse, og som derfor ikke kan modtage lægehjælp. Det skønnes, at der opholder sig mellem 5.000 og 10.000 af disse personer i Danmark. FOA yder også rådgivning og støtte til de medlemmer, der vil arbejde som frivillige på klinikken.

”Der er ubehageligt, når der drives politik mod nogle af de mennesker, der har det aller dårligst. Sundhedstilbuddet i København er jo udelukkende en humanitær opgave. Det er for eksempel et spørgsmål om at behandle folkesygdomme som diabetes, som også rammer udokumenterede migranter. Mennesker er mennesker, og en humanitær indsats til fordel for mennesker bør komme før paragraffer,” mener Dennis Kristensen.

Han opfordrer både politikere og politi til at holde sig væk fra klinikken. I Norge og Sverige eksisterer der tilsvarende sundhedsklinikker, hvor der ikke har været problemer i forhold til politi-

Betonjøden

David er 33 år og jord- og betonarbejder. Hans far er israeler og jøde. Moderen er fra Danmark og kristen. David selv er ateist, eller som han selv siger: *Ikke troende*. Han er dog omskåret, hvilket har aftvunget mange forklaringer gennem tiden. Omskæringen fornægter sig jo ikke under brusekabinen ved fyraften. Når dette faktum lægges sammen med sjakkets omgangstone, kræver det ikke megen fantasi at forstå, at Davids øgenavn blev *Jøden*. Da det kom hans omgangskreds for øre, blev det suppleret med hans erhverv: *Betonjøden*.

Min kone Vivian og jeg traf ham i forbindelse med min kones søn – altså min bonus søn – mens vi var på ferie. De var en gruppe på fem unge mennesker, hvor kun David adskilte sig ved at være +8 fra de 25 år. De unge syntes af samme årsag, at hans kaldenavn kunne være *Metusalem*.

Gruppen var virkelig godt fungerende, hvilket ikke mindst var Davids fortjeneste. Han fungerede som det enzym, der katalyserede gruppens sociale tempo. Han var garanten for, at der ikke var nogen, der havde lyst til den mindste form for kiv eller strid.

David er et muskelbunt, hvilket jo med mere end ti år som betonarbejder er meget naturligt, men det er i mange år blevet kombineret med styrketræning. Det indgyder automatisk respekt blandt andre mennesker. Man tænker sig om en del flere gange, inden man lægger sig ud med ham. Omvendt er det uden risiko at udfordre ham i armlægning: Der er ingen, der forundres over udfaldet! Derfor er han da også et udsøgt emne blandt masser af mænd, der forsøger at imponere det modsatte køn. Det sikre udfald er intet mod det imponerende i selve situationen, hvor man optræder som kombattant.

Hans korpus kan også være en medvirkende faktor til hans rare gemyt. Det giver på en og samme tid en tryghed og giver ham ingen trang

til at skulle brovte. I nogle situationer kan det mandlige køn sammenlignes med hunde: De mindste gør altid mest.

Gruppen havde gjort brug af min svigermors lejlighed i Tyrkiet, hvor de var på en uges ferie. Da Vivian og jeg ankommer er aftalen, at de flytter til deres hotel de sidste to døgn. De unge mennesker affinder sig med os gamle, så på vores ankomstdag hygger vi os sammen ved pølen og går sammen på restaurant om aftenen.

Davids større arbejds erfaring i forhold til de øvrige pirrer automatisk min nysgerrighed, så snakken spores automatisk ind på hans erhverv. Her lægger han nogle yderlige point i kurven med sine betragtninger:

- Det er en skøn fornemmelse at betragte en færdig bygning og vide, at det er os, der har bygget den.

Uundgåeligt nævnes bogen *Beton – historier fra skurvog- nen*, som det viser sig, at vi begge har læst. Bogens mange varme pointer i dens skildringer af arbejderklassen og dens liv deler vi begge. Det får mig helt naturligt til at ’springe ud på det dybe vand’:

- Med dit livssyn kunne du jo være kommunist.

Davids reaktion kommer totalt bag på mig:

- Hvad er egentlig en kommunist?

Det viser sig, at spørgsmålet mere bygger på en nysgerrighed snarere end uvidenhed. Vivian kommer mig i forkøbet med et svar:

- En kommunist er i meget grove træk er et menneske, som ikke vil udbyttes eller udnyttes af andre. Derved vil samfundets værdier også fordeles retfærdigt.

- Hvis det er kommunisme, så er jeg også kommunist.

Vivian:

- Jeg er sikker på, du nok skal blive en god ’betonkommunist’!

Reno

Tale af Tue Magnussen, mod brug af benlås samt politi- og fængselsvold, ved demonstration på Københavns Rådhusplads lørdag 13. august 2011

Tue Magnussen

Jeg vil gerne indlede med at sige tak til jer, der har taget initiativ og organiseret demonstrationen i dag, og for opfordringen til at tale ved denne demonstration.

Ekrem døde – som I alle nok ved – kun 23 år gammel. Det skete efter et håndgemæng med syv betjente i Kolding Arrest i januar 2011, som lagde ham på maven og fikserede ham i en benlås. Med andre ord: En ung mand døde, efter fængselsbetjente ”pacificerede ham”, da han skulle flyttes fra en celle til en anden.

I starten bedyredes det, at obduktionen ikke viste tegn på dødsvold, men Ekrems familie tror ikke på det. De mener – og i dag ved vi, at de havde ret, når de mente, at der er tale om, at deres søn var blevet udsat for dødsvold.

Familien er – i dag ved vi, at de havde god grund dertil – vred over, at der på denne måde lægges ”låg på sagen”, og på Facebook er der mange, der sammenligner med ”Perle”-sagen. Men brug af benlås er al for en alvorlig sag til flere ”perlesager” og bortforklaringer fra politi- og fængselsvæsen.

Når politiet anholder en voldsom mand, kan de lægge ham i benlås for at uskadeliggøre ham. Men i flere tilfælde har det

medført døden, som det skete med Ekrem Sahin. Eller man kan blive invalid, som det skete for snart tyve år siden i 1992 med Benjamin Schou.

Det fremgår nu af politiets egne obduktionsrapporter, som TV 2 Nyhederne 31. juli kunne dokumentere, at familiens frygt var og er berettiget.

I obduktionsrapporten står følgende om Ekrem Sahin: »Han blev lagt på maven med håndjern på ryggen, og senere blev anklerne fikseret«. Bagefter står der: »Han blev mere rolig, råbte mindre og fik herefter hjertestop«. Ifølge dokumenterne anvendte betjentene den såkaldte Tarp-metode (Total Appendage Restraint Position) til at fiksere Ekrem Sahin.

Tre dage senere døde han på Odense Universitetshospital.

I dag må en af landets førende og anerkendte retsmedicinere, professor Jørgen Lange Thomsen, som statsobducent i sagen erkende, at der i det mindste har været tale om ufuldstændige oplysninger.

Men også juridisk er Ekrems sag også vigtig at huske. Vi må ikke glemme, at retten i Kolding afsagde kendelse i sagen 21. januar. Af retskendelsen fremgår det, at familien ikke kan få tildelt advokat. Jeg citerer:

”Retten finder, at der i hvert fald ikke efter de oplysninger, der foreligger på nuværende tidspunkt, er begrundet mistanke om, at Ekrem Sahin, har været udsat for en forbrydelse. Under disse omstændigheder kan der ikke beskikkes advokatbistand for de nære pårørende.”

Og så henvises der til diverse paragraffer. 7. februar stadfæster Vestre Landsret byrettens kendelse.

Der er altså tale om en skærende kon-

trast mellem de aktuelle oplysninger om benlås og by- og landsrettens kendelser, især at landsretten i sin stadfæstelse fastslår, at der derfor ikke kan beskikkes advokat. Retsvæsenets forhåndsafvisning af sagen er en skamlet på dansk retsvæsen og retspraksis.

Det er ikke første gang, at der er kommet fokus på et danske politi- og fængselspersonales brug af benlås. Jeg har selv i mere end ti år undervist politielever på Politiskolen i forbuddet mod tortur og advaret mod overdreven brug af de magtmidler, som politiet er bemyndiget til at bruge, f.eks. benlås og fiksering.

Politiets brug af benlås har tidligere været stærkt kritiseret. Særligt har sagen om Benjamin Schou vakt opsigt. Den dengang 18-årige Benjamin Christian Schou blev nytårsnat 1992 anholdt og lagt i benlås af politiet netop her, hvor vi i dag er samlet, på Rådhuspladsen i København.

Ekrem Sahin: Dræbt i politiets varetægt af Tue Magnussen

se, at fængselsfunktionærernes egen organisation siger fra, og det er godt, at fængselsvæsenet har bedt Sundhedsstyrelsen revurdere brugen af benlås.

Vi må håbe, at det vil lykkes at få benlås forbudt. I Californien er den form for benlås, som medførte Ekrems død, forbudt. Men selvom der – midt i sorgen over Ekrems død – er grund til glæde med udsigten til at politiets brug af benlås bliver begrænset, må man ikke glemme, at det kun er i kraft af Ekrems families imponerende og stædige indsats.

Jeg er fuld af beundring og ydmyg over for familiens indsats. Kun takket være familien og dens mange støtter og deriblandt advokat Bjørn Elmquist er der nu kommet lys på ikke alene Ekrems død, men hele spørgsmålet om brug af benlås.

Og jeg vil gerne gentage, at vi aldrig må glemme, at det kun er, fordi I, Ekrems familie og advokat samt omtalen i medierne, at det måske vil lykkes at få et forbud i Danmark. Men vi skal ikke stoppe der.

Politiets og fængselspersonalets brug af benlås er i strid med både den europæiske menneskerettighedskonvention og FN's konvention mod tortur.

Derfor vil jeg opfordre Ekrem Sahins efterladte og advokat Bjørn Elmquist til – ud over at rejse sagen politisk i Danmark – til også at rejse sagen internationalt og bl.a. gå til FN's Torturkomité om hans død.

Danmark ratificerede i 1987 FN's konvention mod tortur. Danmark har i mange år haft ry som foregangsland i arbejdet mod tortur. FN's komité mod tortur skal tilse, at landene ikke over-

træder konventionen.

Komiteen har allerede for ti år siden udtalt sig imod Danmarks brug af benlås i sagen om Benjamin Schou.

FN's mangeårige rapportør på tortur Manfred Nowak har i flere år efterlyst en konvention for at sikre fængslede rettigheder i såvel fængsler, fange- og flygtningelejre som arresthuse. En konvention, der kan medvirke til at forebygge tortur og død.

Ekrem døde alt for tidligt. Men hvis hans død kan bidrage til et forbud mod dødelig og invaliderende brug af benlås herhjemme, og hvis det kan bidrage til at mindske politivold og tortur på verdensplan, så har især Ekrems familie ikke kæmpet forgæves.

Det skylder vi dem og Ekrems minde.

Retfærdighed for Ekrem Sahin
Demo imod magtmisbrug i danske fængsler
Københavns Rådhusplads 13. august - Klokkeren 14:00

Demonstrationen mod drabet på Ekrem Salim foregik på Rådhuspladsen i København lørdag 13. august fra kl. 14 og bevægede sig mod Christiansborg. Trods regn og beskeden annoncering samlede demonstrationen små to hundrede deltagere.

Ekrems mor, Nermin Kalkan, og Tue Magnussen talte på Rådhuspladsen. På Christiansborg Slotsplads talte Ekrems fætter; han takkede på familiens vegne de fremmødte for opbakningen.

En officiel og en uofficiel Udlændingelov

Af Støttekredsen for flygtninge i fare

Historien om Bipjeet Kaur, indisk it-ingeniør, der fik afslag på at blive i Danmark trods et fast og vellønnet job

Bipjeet Kaur

efter opkald og genopkald og ventetider at slippe uden om omstillinger til automatiske telefonsvarere, får du ikke den sagsbehandler,

Manden i den anden ende af røret direkte misinformerer mig om Bipjeets muligheder for at få behandlet sin ansøgning om opholdstilladelse. Der er næppe tale om en fejl. Hele udlændingestyrelsens telefonsystem er bygget op som en mur (en telefonisk firewall), der skal forhindre udlændinge og alle andre borgere i at komme i kontakt – endside få behandlet den anmodning om opholdstilladelse, de af den ene eller anden grund har indgivet.

Og lykkes det dig imod alle odds og

du bad om, men en repræsentant for en eller anden afdeling, eller rettere endnu et værn imod kontakt til en sagsbehandler og behandling af din ansøgning. En sidste trumf!

”I skal betale 7775 kr. for at få ansøgningen behandlet,” lyder en kold og hård mandestemme, da jeg har forklaret sagen og bedt om en sagsbehandler. Igen!

Manden sidder på kontoret for familiesammenføringer. ”Men Bipjeet har ikke anmodet om familiesammenføring og skal derfor ikke betale 7775 kr. Opholdstilladelsen, hun har søgt, hedder ’ganske særlige grunde.’” Jeg forklarer ham sagen. Igen!

”I skal betale 7775 kr. for at få ansøgningen behandlet. Den paragraf, hun har søgt efter, er den samme paragraf som familiesammenføring, og så skal man betale 7775 kr. for at få sin ansøgning behandlet.” Stemmen er hård og afvisende.

”Men,” replicerer jeg og taler for døve ører, ”i loven og på ministeriets hjemmeside står, at betalingskravet på 7775 kr. gælder familiesammenføring. Der er ikke indført betalingskrav på de andre ansøgningsmuligheder i paragraffen!”

”I skal betale 7775 kr. for at få ansøgningen behandlet – og hun kan kun søge, imens hun opholder sig i udlandet ... Bare fordi hun har fået afslag på humanitært ophold, kan hun ikke sende en ny ansøgning til os og få udrejsefristen udsat ...”

Han er embedsmand i en institution, der kaldes ’Udlændingesservice’, men taler, som er han politisk repræsentant for udvisnings- og onskabsministeren himself i alliance med Dansk Folkeparti.

Jeg forsøger igen at forklare:

”Der kan ifølge loven gøres undtagelser, så hun kan få lov til at søge fra Danmark, det har jeg set andre få lov til, og få opholdstilladelse af ganske særlige grunde, som der kan søges ifølge §9C1.”

Og, fortsætter jeg:

”Hvis ikke det er en særlig grund, at hendes søn på seks år, født og opvokset i Danmark og med opholdstilladelse indtil nu, også har en immundefekt og risikerer uhelbredelig dødbringende sygdom, hvis han udsendes til Indien, dødbringende, fordi han ikke tåler feberdæmpende medicin ... Immundefekt betyder, at drengen er særlig modtagelig for infektioner, Indien er kendt for forurening og snavset vand, og for

Berlusconi-tilstande i dansk flygtningepolitik

Hvis Bipjeet ikke havde været udsat for tortur!

Hvis Bipjeet ikke var udsat for forfølgelse i Indien!

Hvis forholdene i Indien havde ændret sig, siden Bipjeet for fire et halvt år siden første gang fik bevilget ophold!

Hvis Bipjeets søn ikke var født og opvokset i Danmark!

Hvis sønnen ikke led af en alvorlig sygdom!

Så ville det være o.k., at Danmark havde givet afslag på asyl og på humanitært ophold.

Det kunne i så tilfælde måske også have været i orden at opkræve et beløb for administration af ansøgning om arbejds- og opholdstilladelse.

– Og hvis Bipjeet ikke lige udfører et job, som det er svært at finde danskere, der kan udføre.

Men Bipjeet har været udsat for tortur, der har givet hende frygtelige men og os andre mareridt at høre om! Bipjeet er i fare for at blive udsat for ny forfølgelse i Indien!

Bipjeets søn på seks år er født og opvokset i Danmark og lider af en

sygdom, der ved udrejse til Indien vil bringe hans liv i fare!

– Og Bipjeet udfører et forskerjob, som det er svært at finde kvalificerede danskere til!

Men som til gengæld sandsynligvis om nogle år vil kunne skaffe danske arbejdspladser!

Bipjeet skal nu betale 3700 kr. for at få behandlet en anmodning om arbejdstilladelse.

Sønnen på seks år, født og opvokset i Danmark, har VKO så regnet ud skal søge familiesammenføring.

Ansøgning om familiesammenføring koster også 3.700 kr. at få optaget til behandling.

En forfulgt kvinde i en desperat situation skal betale!

En mor i en desperat situation skal betale!

Vi er alle tvunget til at betale for VKO-flertallets cirkuslove.

Se mere på Facebook:

<http://www.facebook.com/pages/Ophold-til-Bipjeet-og-Sajnet/226667850704338#>

Protester med din underskrift imod udvisning af Bipjeet og sønnen Sajnet:

<http://www.bipjeet.dk/form01.aspx>

malaria og andre tropfebersygdomme, drengen tåler end ikke feberdæmpende medicin ... Hvis ikke det er en særlig grund Og hvis ikke det er særlig grund, at drengen er født her, og at han og hans mor har haft opholdstilladelse i Danmark de seneste fem år, og hans mor dertil har arbejde og forsørger sig selv og sin dreng, så ved jeg efterhånden ikke, hvad er ...”

US-manden lyder som en automatisk telefonsvarer, og et øjeblik bliver jeg i tvivl, om han er: ”Hun skal betale 7775 kr. for at få sin ansøgning behandlet, og den kan kun indgives fra udlandet.”

”Jeg har bedt om at tale med en sagsbehandler, hvem er du egentlig?” spørger jeg

”Jeg sidder på familiesammenføringskontoret og svarer telefonerne. Og hvis ansøgningen først er sendt for tre dage siden, er den slet ikke registreret endnu, og hun har ingen sagsbehandler. Det får hun kun, hvis I betaler 7775 kr.”

Jeg lægger på og ringer til ministeriet. Jeg får fat i en af ministeriets jurister og fortæller om en ualmindelig ubehøvet ”telefonmand” i Udlændingestyrelsen og hans krav om indbetaling af 7775 kr.

Juristen undersøger lovtekst og forarbejder til loven og hensigtserklæringer og ringer tilbage. Ifølge ham kan der ikke være tvivl om, at jeg har ret. Der skal ikke betales for at søge opholdstilladelse af ganske særlige grunde efter §9C1. Juristen oplyser, at ministeriets jurister faktisk tidligere har informeret Udlændingestyrelsen herom.

Fint, men ingen grund til optimisme. For med en mand ansat i styrelsen til at misinformere og have til opgave at afvise folk, der henvender sig, er der ikke grund til at tro, at loven vil blive overholdt.

En lovparagraf, der officielt er der for at opsamle et barn som Bipjeets søn, der udsættes for livsfare og svære lidelser ved udrejse til Indien.

En Udlændingestyrelse, der officielt er der for at servicere udenlandske borgere, herunder flygtninge, der anmoder om tilladelse til at opholde sig i Dan-

mark.

Jeg ringer til Bipjeet og fortæller hende om samtalen med manden i Udlændingestyrelsen. ”Ja,” udbryder hun, ”sådan var de også, dengang jeg søgte min arbejdstilladelse forlænget. Jeg kunne ikke komme igennem til en sagsbehandler, og jeg kunne ikke få svar på mine spørgsmål, og de skældte mig ud, når jeg ringede.”

Bipjeet er ikke et enestående eksempel. I lovteksten gør Danmark det muligt – i praksis er det umuligt.

Bipjeets og Sajneets udvisning udsat

Bipjeet har i dag indgivet anmodning om ny arbejdstilladelse og anmodning om familiesammenføring af hendes seksårige søn, som er født i Danmark og opvokset hos hende i Danmark.

Myndighederne har tilladt, at Bipjeet og Sajneet opholder sig i Danmark under deres behandling af opholdsansøgningerne. Dermed et lille pusterum: Bipjeet og Sajneet kan foreløbig blive boende i deres bolig, Bipjeet fortsætter sit arbejde, og Sajneet fortsætter som ny skoleelev i 1. klasse.

Faren for udvisning er dog ikke drevet over endnu. VKO-flertallet vil gerne have ro om udlændingepolitikken op til valget. Det vil vi ikke. Udlændinge- og flygtningepolitik er i bund og grund et spørgsmål om værdipolitik – et spørgsmål om menneskeret og menneskets værd.

- Vi ønsker ondskabsministeriet og ondskabsparagraffer nedlagt
- Vi ønsker systemrytteri nedlagt og menneskets trivsel i højsædet

Foreløbigt resultat er opnået gennem fælles indsats fra: Støttekredsen, forfatter Christina Hesselholdt, Dansk Flygtningehjælp, Radikale Marianne Jelled og Zenia Stampe, Bipjeets arbejdsgiver, Ingeniørbladet og mange andre (underskrivere m.fl., og hvis nogen ikke nævnt, er det ikke af ond vilje) – og indsats fra ikke mindst Bipjeet selv.

Mange hilsner

Mona Ljungberg

Femtegenerationsindvandrer

BDP til Danmark: Bevar ROJ TV

Arbejde-, Demokrati- og Frihedspartiet (BDP) samt DTK (Demokratisk Samfundskongres) har iværksat en underskriftsindsamling til støtte for den kurdiske tv-station ROJ TV.

I erklæringen opfordres der til at afvise anklagerne mod tv-stationen (for forbindelser til PKK, red.), ligesom det understreges, at stationen uforhindret bør fortsætte sine udsendelser. Blandt de underskrivende findes DTK's formand og uafhængige parlamentsmedlemmer, Ahmet Türk og Aysel Tugluk, BDP's formand Hamit Geylani og Filiz Kocali og 34 andre folkevalgte parlamentarikere for BDP, heriblandt Seraffettin Elci og Sirri Süreyya Önder. Endvidere har 98 borgmestre skrevet under på erklæringen.

Se listen på www.facebook.com/BDPMERKEZ.

I manifestationen understreges det, at ROJ TV er en vigtig aktør og kanal i konflikten.

Ifølge politikerne strider sagen i høj grad mod menneskerettighederne og ytringsfriheden. Endvidere opfordres der i kampagnen til, at der udvises en bred støtte for tv-stationens ageren og færden i Tyrkiet og de kurdiske områder.

Mediebedraget og de virkelige årsager til hungersnøden i Somalia

Af William Bowles

Hungersnøden, sulten og tørsten i Somalia og tilstødende regioner er reel. Men er de officielle forklaringer på katastrofen nu også rigtige?

al Shabab-krigere

BBC's nyhedsdækning af hungersnøden i Somalia har fyldt æteren, og sådan er det altid når 'naturkatastrofer' indtræffer. Fundamentalt er det ikke meget andet end indsamlingsreklamer betalt af vore skattepenge, med endeløst gentagne billeder af udmagrede babyer og døende folk. De tjener ikke tjener noget informationsformål, men prøver bare at knappe vores pengepung op. Og naturligvis har det i tilgift den fordel, at det kan distrahere fra vores egen situation – indtil den næste krise rammer os.

Tilfældet Somalia viser, at hungersnød fra sent i det 20. århundrede ikke er et resultat af mangelen på mad. Tværtimod. Hungersnød ansføres som resultat af overforsyning af korn på verdensplan. Siden 1980'erne er kornmarkerne blevet dereguleret under Verdensbankens overvågning og USA's kornoverskud anvendes systematisk, som i tilfældet Somalia, til at ødelægge landbruget og destabilisere den nationale fødevarerproduktion. Sidstnævnte bliver under sådanne forhold langt mere sårbare for omskiftelser med tørke og miljømæssig degradering – Michel Chossudovsky.

Nyhedsdækningen kompliceres yderligere af det faktum, at katastrofen sker under en vestligt skabt og fortsat 'krig mod terror'. Således er forbudet mod, at hjælp når ind i områder, der kontrolleres af al-Shabab, blevet brugt af BBC, skønt depræsenterer os for modstridende historier om emnet.

Den 6. juli bragte BBC en historie med overskriften 'Somaliske islamister ophæver forbud mod nødhjælp til tørkeofre', men derpå læser vi den 22. juli, at det på en eller anden måde var lykkedes al-Shabab at opretholde det forbud, som det angiveligt havde ophævet: 'Somali-

ske islamister fortsætter forbud mod nødhjælp'. På mig virker det, som om BBC taler med to tunger. (Note 1)

Men hvad med USA's sanktioner der er på plads imod Somalia? BBC bragte en historie om de sanktioner, der blev sat i værk af Obama i april 2010, som forbød enhver amerikansk hjælp til områder kontrolleret af al-Shabab (hvad der nærmest vil sige hele landet på nær få gader i det, der er tilbage af hovedstaden Mogadishu) og nu revideret med følgende forbehold, der er udarbejdet af viceadministratoren af USAID:

"Det, vi har brug for, er forsikringer fra Verdens Fødevarer Program og fra andre agenturer, FN eller andre agenturer, både i den statslige sektor og fra NGO'er, der er villige til at operere i Somalia og bekræftende kan sige os, at de ikke bliver beskattet af al-Shabab, at de ikke tvinges til at udbetale bestikelse til al-Shabab, at de kan operere uhindret" ('USA vil hjælpe islamistiske områder i det hungersnødsramte Somalia', BBC 20. juli 2011).

Med andre ord: endnu er der ingen hjælp sendt fra USA. Så realiteterne afslører overskriftens påstande.

I mellemtiden: Droneangreb

"Det kaldes et 'insektsplat', plamagen af blod, ben og indvolde, der markerer stedet for et succesfuldt drone-angreb. For dem, der bemander kontrolbordene i Nevada, betyder det 'formodede militante', som netop er blevet 'neutraliseret'. For de mennesker, som bor der, repræsenterer det i de fleste tilfælde en familie, der er tilintetgjort, et ødelagt hjem".

(*'Mord via videospil og 'Insekt splate'*

ter': CIA dronekrig i Pakistan", af Muhammad Idrees Ahmad.

BBC er mere påholdende hvad angår død ved droneangreb. Billeder af de utalte ofre på jorden for imperiets drone angreb er også noget tyndere (dvs lig nul) med i alt kun 6 historier mellem den 27. maj og dags dato - og ingen *closeups* af 'insektsplat'.

Men hver gang en af imperiets soldater dør et eller andet sted, oplyser BBC os ikke blot os om dødsfaldet, men vi får oven i købet fotos og en kort biografi. Noget tilsvarende overgår ikke pakistanere, der udraderes så skødesløst af nogen, der sidder i et værelse i North Carolina og spiller ægte dødelige videospil.

Hvor tilbageholdende BBC er om imperiets døds regn fra himmelen opsummeres således:

"USA påstår, at området er hjemsted for al-Queda og Taliban oprørere."

"USA siger, at militante, der har fundet tilflugtssted i disse områder, er involveret i angreb på NATO-styrker i Afghanistan, Nord og Syd Waziristan, regelmæssigt er mål for drone angreb."(...)

"Et antal militante, nogle af dem ledende, er blevet dræbt i disse angreb, men også mange civile er blevet slået ihjel".

(*Pakistan: Droneangreb i Waziristan dræber 30, BBC d.12. juni 2011*)

BBC er tilmed holdt op med at indsatte ordet 'formodede' foran 'militante', da den eneste kilde til påstandene om 'døde militante' synes at være det amerikanske militær, og man kan spekulere over, hvor mange 'mange civile' reelt er, da ingen bekymrer sig om at tælle disse 'insektsplatter'.

Den internationale Vautafond som 'naturkatastrofe'

Diskrepansen er total: På den ene side endeløse videooptagelser af afmagrede somalier, som trasker igennem et udtørret (eller oversvømmet) landskab, og på den anden – intet, bortset fra en PR-almisse uddelt af imperiet.

Virkeligheden bag 'naturkatastrofen' i Somalia er hele vejen igennem en anden end den de vestlige medier giver af hændelserne på Afrikas Horn og rækker tilbage til Den Internationale Valutafonds omdannelse af Somalia til 'en mislykket stat' i 1991.

"Dybt under overfladen af det tragiske somaliske drama sidder fire amerikanske olieselskaber i det stille på en lovende formue i eksklusive koncessioner til at udnytte og udplyndre et tital millioner hektar af Somalias landområder."

"Ifølge dokumenter gravet frem af The Times, blev næsten to tredjedele af Somalia overdraget til de amerikanske olie-giganter Conoco, Amoco, Chevron og Phillips i årene lige op til den pro-amerikanske somaliske præsident Mohamed Siad Barre blev væltet, og landet styrtet i kaos i januar 1991."

(Somalia: Hungersnødens reelle årsager" af Michael Chossudovsky ,

den 21. juli 2011).

Mellem 5. juli og 3. august bragte BBC 30 historier om hungersnøden i Somalia, men ikke en eneste af dem fortalte Somalias historie eller Vestens rolle i at skabe de betingelser, der har ført til den indeværende katastrofe.

"Somalia var en landbrugssøkonomi baseret på 'byttehandel' imellem nomadiske hyrder og små bønder. Nomaderne udgjorde 50 % af befolkningen. I 1970'erne førte bosættelsesprogrammer til udvikling af en betragtelig sektor af kommerciel kvægdrift. Kreaturer bidrog til 80 % af eksportindtægterne op til 1983. Trods den tilbagevendende tørke forblev Somalia praktisk taget selvforsynende med fødevarer frem til 70'erne.

Den Internationale Valutafonds og Verdensbankens intervention i starten af 1980'erne bidrog til at skærpe Somalias landbrugskrise. De økonomiske refor-

mer undergravede de skrøbelige byttehandelsforbindelser mellem 'nomadeøkonomien' og den 'bofaste økonomi' - dvs. mellem nomaderne og småbønderne - der var karakteriseret ved pengetransaktioner så vel som traditionel tuskhandel. Et yderst stramt spareprogram blev påtvunget regeringen frem for alt for at løse de midler, der krævedes for at afbetale Somalias gæld til Paris-Klubben. Faktisk gik en stor del af gælden til finansielle institutioner, baseret i Washington". (Chossydovsky)

Så, i stedet for at være en 'naturkatastrofe', kan begivenhederne i Somalia spores direkte til Vestens intervention - en intervention gennemtrumfet overfor mindst 100 forgældede økonomier verden over under navnet 'strukturel tilpasning'.

Note

1. World Food Program in Somalia: Angel of Mercy or Angel of Death? Af Thomas C. Mountain

Tunis-erklæringen

Fem afrikanske kommunistiske partier vedtog i forbindelse med det tunesiske PCOTs første legale kongres følgende erklæring om situationen i Afrika

Den 26. juli 2011 blev der i Tunis afholdt et møde mellem Benins Kommunistiske Parti (PCB), Arbejdernes Kommunistiske Parti i Tunesien (PCOT), Elfenbenskystens Revolutionære Kommunistiske Parti (PCRCI), Voltas Revolutionære Kommunistiske Parti (PCRIV) og Organisationen 'Demokratiets Vej', Marokko. Partierne udvekslede synspunkter på den internationale situation og de opgaver, denne pålægger proletariatet, de revolutionære og folkene i Afrika, og vedtog derpå følgende erklæring, som fremlægges til undertegnelse også af andre

1) Det kapitalistiske og imperialistiske systems krise, som udviklede sig i 2007-2008, er en strukturel krise, som har sat spørgsmålstegn ved neoliberalismen og sat Karl Marx' ideer på dags-

ordenen. Denne krise uddybes og rammer med fuld kraft økonomierne i de forskellige lande i verden, indbefattet økonomierne i udviklede lande som Grækenland, Spanien osv.

2) Med udviklingslandenes øgede styrke og den kapitalistiske krise forekommer på den ene side en skærpelse af de inter-imperialistiske modsætninger og på den anden side modsætningen mellem imperialistmagterne og udviklingslandene på den anden, som tenderer hen imod multipolaritet i ledelsen af de globale anliggender - i modsætning til

Amerikas Forenede Staters hegemonistiske unipolaritet, som har eksisteret siden 1990-92.

Denne skærpelse af modsætninger fører til en genopdeling af verden med krige som konsekvens, der udspilles i de nykoloniale og afhængige lande. Den franske hær og andre imperialistiske kræfters nylige intervention i Elfenbenskysten for at indsætte en af deres marionetter (Quatar) i stedet for en anden (Gbagbo), NATO-styrkernes, Frankrig, Englands og USA's, nuværende aggression i Libyen under det falske påskud at oprette et såkaldt demokratisk regimer, som således underminerer det libyske folks legitime bestræbelser for frihed og demokrati, er handlinger, som bekræfter ovenstående.

De underskrivende partier fordømmer disse imperialistiske aggressioner mod folkene i disse lande og forlanger deres øjeblikkelige indstilling.

3) Afrika, som er epicentret for de globale inter-imperialistiske modsætninger på grund af de enorme mineralværdier, det har i overflod, lider således ikke bare fra den fulde styrke af disse inter-

imperialistiske rivaliseringer med deres konsekvenser af f.eks. krige, men også af alle menneskehedens svøber så som sult, analfabetisme, sygdomme og alle former for tilbageslåen. Afrika er det mest slavebundne af alle kontinenter og dets befrielse for det imperialistiske åg vil være en afgørende milepæl i hele menneskehedens befrielse. Denne befrielse er på vej i alle dele af kontinentet.

4) De undertegnende partier erklærer, at den vigtigste akutte udfordring for befrielsen af Afrikas proletariat og folk er dannelsen af fortropspartier, især kommunistiske partier, og styrkelsen af deres enhed baseret på marxistisk-leninistiske principper, som må iagttages.

5) Den igangværende tunesiske revolution, som startede med diktator Ben Alis flugt den 14. januar 2011, har indledt en ny revolutionær æra i verden og i særdeleshed i Afrika. Dens virkninger, som indtil nu kan ses i verden og i Afrika (i Ægypten, Marokko, Benin, Burkina Fasso, Senegal etc), viser proletariatet og folkene i verden – og i Afrika i særdeleshed – at ved at rejse sig i opstand kan folket slippe af med

alle undertrykkende magter, indbefattet diktatoriske magter, uanset hvor magtfulde de er.

De undertegnende partier hilser det tunesiske folks store sejr og opfordrer det til at fortsætte kampen for at fuldende revolutionen.

PCB, PCRCI, PCRIV, Organisationen 'Demokratiets Vej' i Marokko og andre undertegnende partier hilser PCOT for dets vigtige bidrag til bevægelsen, der førte til diktator Ben Alis fald og opfordrer det til at fortsætte ad denne vej indtil det regime, som blev installeret af sidstnævnte, er væltet, og forsikrer det om deres fulde støtte til opnåelsen af dette mål.

De forstår at den største støtte for den tunesiske revolution er, at hvert parti leder og gennemfører revolutionen i sit eget land.

PCB, PCOT, PCRCI og PCRIV hilser den kamp, som er indledt i Marokko af 20. februar-bevægelsen for at forlange en demokratisk forfatning vedtaget af folket. De fordømmer repressionen fra Makhzens side [*de royale elitestyrker, overs.*] imod bevægelsen og udtrykker deres fulde støtte til kammeraterne fra

Demokratiets Vej og 20. februar-bevægelsen.

PCB, PCOT, PCRCI, PCRIV, Organisationen 'Demokratiets Vej' Marokko og de øvrige partier, der undertegner denne erklæring, appellerer til de afrikanske kommunister, revolutionære og patrioter på hele det afrikanske kontinent om at organisere sig i ægte fortropspartier, især kommunistiske partier, for at lede de nuværende og kommende kampe for frigørelsen af det afrikanske proletariat og folk, så de kan befri sig for imperialisternes åg og fra kapitalistiske udbytning.

Tunis 26. juli 2011

Benins Kommunistiske Parti (PCB)
Arbejdernes Kommunistiske Parti i Tunesien (PCOT)

Elfenbenskystens Revolutionære Kommunistiske Parti (PCRCI)

Voltas Revolutionære Kommunistiske Parti (PCRIV, Burkina Faso)

Demokratiets Vej (Marokko)

IKMLPOs hilsen til PCOTs kongres

overbragt af kammerat Raul Marco

Kære kammerater fra Arbejdernes Kommunistiske Parti i Tunesien,; kære kammerater fra de marxistisk-leninistiske partier, de revolutionære partier, de demokratiske og antiimperialistiske partier og organisationer, som er til stede her:

Gennem jer, kammerater fra PCOT, hilser vi arbejderklassen, ungdommen, bønderne og det tunesiske folk i almindelighed, som har rejst sig for at forjage tyrannen og hans klike, og som derved

har skubbet revolutionen fremad i jeres land, i Mahgreb og i Mellemøsten.

Vi takker jer fordi I giver os lov til at deltage på tribunen for jeres Anden kongres, den første i den revolutionære periode; hvis I nu kan fejre denne begivenhed åbent, er det fordi I har formået at gøre jeres nærvær i kampen følt gennem jeres aktivisters konstante aktivitet i årevis; fra årene med det mest blodtørstige diktatur til månederne i kamp for dets omstyrtelse.

Som I skriver på jeres bannere, jeres plakater, i jeres avis, i pjecer, er det nødvendigt at fore revolutionen til ende, at få gennemført jeres folks mange politiske og sociale krav. Ja, denne revolutionære proces, som til fulde bekræfter den historiske sandhed, at **det er folkene som bevæger historien fremad**, må føres videre og til sin

afslutning.

Folkene accepterer aldrig at underkaste sig diktaturet; de gør modstand, og når betingelserne er rigtige, går de til opstand og er parate til at yde alle de nødvendige ofre for at befri sig for mishandling, dominans og udbytning

Den revolutionære proces i jeres land har opmuntret og inspireret folkene i regionen til at gøre oprør, til at befri sig fra de brutale diktaturer, som fastholder dem under imperialismens kontrol. Ikke alle revolter og alle bevægelser i det, som er blevet kaldt 'de arabiske folks forår' har haft same styrke og har heller ikke opnået same resultater, men en ting er sikker: Imperialismens dominans i denne region er rystet, overalt skælver diktaturerne og frygter at nye

bevægelser vil komme frem og råbe: 'Dégage' (Skrid!)

Imperialismen blev overrasket over den proces, der udvikledes i Tunesien, hvorfra den spredte sig. Selv de regeringer i de imperialistiske lande, som var mest opsat på at støtte Ben Ali-klanen blev overraskede. Den franske imperialisme, som var blandt de første imperialistmagter, der satte klørne i Tunesien, og mange af dets ledende politikere, der havde særdeles nære forbindelser med den herskende klan, var slet ikke forberedt, og gjorde alt hvad der var dem muligt for at redde Ben Ali-regimet. Det er noget, som det tunesiske folk aldrig vil glemme!

Imperialismen blev overrasket; men den var ikke indstillet på at lade sit bytte slippe væk, og opgive råmaterierne, olien, vandet, som der findes meget af i Mahgreb-landene og i Mellemøsten. Den vil bevare sin kontrol med denne strategiske region, opretholde og styrke sin militære tilstedeværelse, i særdeleshed for at beskytte sin allierede, den zionistiske stat Israel. Det er en allieret, som nu igen viser sin ultrareaktionære politik, sin politik imod det palæstinensiske folk, og for fornægtelse af dets nationale rettigheder, og gennemfører oveni en beskidd blokade mod det palæstinensiske folk i Gaza. Og denne gang har det været EU-landene, og især den græske regering, som spiller rollen som assistent i undertrykkelsespolitikken mod 'Frit Gaza-flotillen'.

Den imperialistiske koalitions militære intervention i Libyen er endel af politikken for at opretholde dens kontrol over regionen. Ved at benytte sig af det libyske folks forhåbninger, som gerne vil af med et undertrykkende regime, har imperialismen udløst en krig, som ødelægger landet, for at påtvinge et regime, som er fuldstændig trofast mod det og vil tillade det at tage kontrol med nabolandet Tunesiens rigdomme.

Kære kammerater og venner!

Vi har sagt, at revolutionens vinde i dag blæser i de arabiske lande, at folkene i disse lande har indtaget deres plads i den kæmpende bevægelse mod imperi-

PCOTs kongres 2011

alismen, for national og social befrielse, som ansporer det latinamerikanske kontinent til oprør, og som vækker de afrikanske folk, og som får arbejderklassen, de folkelige masser og ungdommen i de europæiske lande til at rejse sig til modstand og nægte at betale for det imperialistiske systems krise.

Til slut vil vi endnu engang hilse PCOT, dets ledelse og alle dets medlemmer, som er repræsenteret her af jer, delegerede på kongressen.

Jeres parti er et ihærdigt, modigt parti, meget modigt; det har altid givet beviser på sin politiske klarhed og ideologiske fasthed, selv i diktaturets og undertrykkelsens barskeste øjeblikke.

Kammeraterne fra PCOT fortalte os for længe siden, at stormen samlede sig, at der før eller senere ville komme en social eksplosion, og at de forberedte den.

Som marxister-leninister har jeres parti altid været loyalt over for folket; det har altid kæmper, selv under de vanskeligste betingelser, for at forsvare arbejdernes interesser, for at forsvare de demokratiske rettigheder; det har altid arbejdet for de politiske og sociale kræfters enhed for at bekæmpe Ben Ali-regimet, for at præsentere et alternativ til arbejderklassen, ungdommen og de folkelige masser.

I denne kamp er jeres ledelse blevet hærdet, og har vundet en rig erfaring,

der er nyttig for alle vores marxistisk-leninistiske partier, som ved at uden det kommunistiske partis klare og beslutsomme ledelse vil den revolutionære proces ikke komme til en god afslutning.

Kammerater – på vegne af Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer, og på vegne af de marxistisk-leninistiske partier, som er tilstede her, siger vi:

Vi er sikre på, at denne kongres vil træffe de rigtige beslutninger for at fremme den revolutionære proces i jeres land, for at bringe jeres parti fremad, for at rodfæste det blandt masserne.

I kan være forvissede om, kammerater, at vi er på jeres side i denne kamp.

**Længe leve PCOTs kongres!
Længe leve den proletariske
internationalisme!**

Tunesien 23. Juli 2011

Erklæringen undertegnet af de tilstedeværende:

PCOF Frankrig, TDKP Tyrkiet, APK Danmark, Kommunistisk Platform Italien, PCE(m-l) Spanien, Voltas (Burkina Faso) Revolutionære Kommunistiske Parti, Irans Arbejdets Parti (Toufan), PCMLE Ecuador, Demokratiets Vej Marokko, Organisationen til genopbygning af Arbejdernes Kommunistiske Parti i Tyskland.

Aktion Kirkeasyl

Ny bog om kirkeasylkampen i sommeren 2009 da irakiske og kurdiske asylansøgere søgte tilflugt i Brorsons kirke

Sommeren 2009 blev Brorsons Kirke på Nørrebro i København centrum for den danske udlændingedeбат, da irakiske og kurdiske asylansøgere søgte tilflugt i kirken. Denne bog fortæller historien om, hvad der skete i månederne op til, under og efter aktionen, der fik navnet Kirkeasyl.

Tilflugten i kirken var en sidste desperat handling fra irakernes side for at undgå tvangsudvisning til et krigshærgnet Irak.

Kirkeasyl blev en aktion med massiv pressedækning og de største demonstrationer med regeringens flygtningepolitik nogensinde. Danskerne blev konfronteret med konsekvenserne af den flygtningepolitik, der i mere end et årti er blevet ført i Danmark. Og der blev med et sat ansigter på mennesker, vi normalt vælger at glemme.

13. august 2009 stormede politiet Brorsons Kirke, og irakerne blev brutalt smidt ud fra det, der var blevet deres hjem.

Bogen giver et unikt indblik i aktionen Kirkeasyl: Hvorfor valgte 70 irakere at bosætte sig i en kirke? Hvorfor reagerede

de myndighederne med så voldsom repression? Hvorfor gav hundredvis af danskere deres sommer for at støtte aktionen? Og hvordan var livet i krypten under Brorsons Kirke?

Forfatterne har både dansk og irakisk baggrund, og bogen har bidrag fra bl.a. sognepræst Per Ramsdal, generalsekretær i Amnesty International Lars Normann Jørgensen, folketingspolitiker Johanne Schmidt-Nielsen og forfatter og debattør Carsten Jensen.

Bogen henvender sig til alle, der interesserer sig for det danske asylsystem, de mange der fulgte aktionen undervejs, og alle dem, der er nysgerrige efter at vide, hvad der i virkeligheden skete.

Bogen udkom 13. august 2011 299 kr. Forlaget Frydenlund

Efter længere tids sygdom døde forfatter og livstidsaktivist Patrick Mac Manus på Håndværkerhavens plejehjem

Fredag den 12. august 2011 sov Patrick Mac Manus stille ind, omgivet af nænsomme plejehænder, mængder af blomster og breve fra kammerater og venner og kys og kærlige ord fra nære venner.

Det var et langt, begivenhedsrigt liv der her tog sin slutning. En slutning, som var lige så værdig og smuk, som Patrick var et værdigt og smukt menneske.

Han vidste, at sygdommen var uhelbredelig, og nægtede derfor opslidende behandlinger. Patrick virkede meget afklaret i forhold til døden, og kun enkelte gange, når vennerne græd, så man tårer i hans øjne.

Denne afklarethed kan hænge sammen med, at Patrick for nogle år siden blev ramt af en alvorlig hjerneinfektion, der for en tid fratog ham hukommelsen. Som han dengang sagde: For en person, der som jeg arbejder med hovedet, er det en katastrofe at miste hukommelsen. Han kom sig delvist, men aldrig helt.

Hvor utroligt det måske kan forekomme, så var det en smuk oplevelse at følge Patrick gennem hans sygdomsforløb og hans tagen afsked med livet. Det blev til mange gode snakke i hans hjem på Nørrebro, omgivet af tusindvis af bøger, altid med Patricks yndlingsmusik i baggrunden: irsk folkemusik, sangerinden Cesaria Evora fra Kap Verde (hvor Patrick har et sponsor-barn), Erik Stinus' sange og klassisk musik.

Her fortalte Patrick om sit liv, sine mange rejser rundt omkring i verden (Vietnam, Chile, Bolivia, mange rejser

Ny bog om Irak-krigen

Carsten Kofoed
Ethvert folk har ret til et frit land

Til støtte for den irakiske modstand

Forlaget Memorandum
161 s - 149,00

Bestil hos Forlaget Memorandum
carstenkofoed.dk

Mindeord: Patrick MacManus
De revolutionære dør aldrig
Af Irene Clausen og Johnna Mortensen

til Sydafrika), ligesom snakken gik på Palæstina, terrorlove, verdens frihedskæmpere og den reaktionære politiske udvikling i Danmark.

Patrick var optimistisk i forhold til udviklingen og talte begejstret om Det Arabiske Forår, oprørene i Sydeuropa, den israelske stats voksende genvordigheder og den øgede aktivitet i ungdommen i Danmark.

Patrick kom til verden i 1944 i en lille landsby i den vestlige del af Irland. Da han var 4-5 år gammel, flyttede familien til Dublin. Patrick studerede historie og filosofi på universiteterne i Dublin og Tübingen i Tyskland og langt senere Afrika-studier i København.

Efter nogle år i Tyskland, hvor Patrick bl.a. var aktiv med solidaritetsarbejdet i forhold til det persiske (som det hed dengang, i dag 'iranske') folks kamp mod shah-regimet og aktiv i nogle kommunistpartier, flyttede han til Danmark, angiveligt fordi han var udsat for Berufsverbot i Tyskland.

I Danmark underviste han i historie og filosofi på højskoler og pædagogseminarier. Han blev for en tid medlem af Danmarks Kommunistiske Parti (DKP), men spøjede med, at der også var 'noget anarkisme' i ham.

Som lille barn mødte Patrick racismens grimme ansigt, da han i sin landsby så romaerne blive udsat for racisme.

Denne oplevelse glemte han aldrig. Han var igennem hele sit liv på de svages side: støttede den sorte befolkning under apartheid-regimet i Sydafrika; støttede med hele sit hjerte palæstinerernes kamp for frihed; støttede den kurdiske, filippinske og colombianske befolkning mod deres undertrykkende regimer. Ligesom han havde et ømt øje for og råbte op om fattigdom, sult og fordrivelse i den såkaldte tredje verden.

Om undertrykkelsen i både det store og det små – og håbet om forandring – skrev han hver dag og hele livet. Som få formåede Patrick at kombinere den politiske analyse, humanismen og det

poetiske sprog.

Han ramte med sin skrivekunst folk i deres følelser. Han havde sin helt egen "Patrick-skrivestil" som blev elsket ikke kun af os her i Danmark, men af mennesker over hele kloden. Han blev vild med Facebook, der som medie passede til hans temperament. Han havde i tusindvis af venner på Facebook, som han hver dag fodrede med vigtige artikler og hilsener til brug i den antiimperialistiske og antiracistiske kamp.

Da Patrick skrev en afskedshilsen på sin blog og rygtet om hans sygdom bredte sig, blev der oprettet flere Facebooksider til hans ære, bl.a. en med titlen "We are all Patrick".

Patrick elskede poesi og læste mange digte. Nogle af hans yndlingsdigtere var Erik Stinus og Henrik Nordbrandt. Han skrev selv flere bøger med digte og prosa-digte.

I disse beskrev han menneskers hverdage og kampe over den ganske verden og formåede med sin skrivekunst at gøre de enkelte menneskeskæbner til universelle fortællinger om fattigdom, ulighed, kamp for forandring og frihed. Det gjorde han bl.a. i bøgerne 'Den tilkæmpede historie' og 'Europa – som drøm og mareridt' med illustrationer af Grete Folman.

Da der efter 11. september blev vedtaget terrorlove, gik Patrick sammen med andre gode kammerater hurtigt i aktion. Han kunne ikke acceptere, at retten til international solidaritet blev taget fra os og de politiske rettigheder udhulet.

Han blev en lysende person i kampen mod terrorlovene og en eminent kommunikator for Foreningen Oprør. Med det resultat, at han fik en retssag på halsen for – som talsperson for Foreningen Oprør – at have støttet PFLP og FARC. Den betingede straf, han blev idømt, var han vist nærmest stolt over!

Patrick er ikke mere. Vi har mistet en god kammerat og kærlig ven. Men som titlen på en bog om PFLP-lederen George Habash lyder: De revolutionære dør aldrig.

Modkraft

Kammerater –

Vi har mistet en meget stor kammerat med tabet af Patrick. Men vi lover ham, som vi har lovet vores martyrer, at vi vil fortsætte vores kamp, til vi har sejret!

Sejr eller død!

Længe leve vores kamp mod imperialismen og kapitalismen!

Hilsen fra PFLP

Fredsfestival den 10. september **Fred uden NATO – nedrustning og udvikling**

Kl. 11-23 på Karens Minde

Det overordnede program ser nu sådan ud:

11-13 Krigsmaskinen NATO – en aktiv spiller i krigen om ressourcer. NATO's internationale rolle og samspillet med militærindustrien, EU og USA. Paneldebat med Angie Zelter, Trident Ploughshare og Tom Paamand. Aldrig Mere Krig
13.30-14.30 og 15-16 Debatter mm. om Kvinder i krig, Menneskerettigheder, 10 år med terrorkrig, Militarisme og klima, Danmark i krig, Krigsmodstand og kamp for social retfærdighed. Indledere Steen Folke, Yildis Akdogan, Kristian Dalgaard, Jørn Andersen, Troels Riis Larsen og flere kommer til.

16.30-17.30 Debat: Fælles modstand mod Krig og Fascisme i panelet bl.a. Anton Nielsen

13-18 Underholdning også for børn i Pavillonen, fortællelt, boder, bog-salg, veganer-bod, sandwich

18-19 Grill og vegetarret kan købes

19 Uddeling af Fredsgrisen

19.30-21 Marie Ingerslev og Kalle Mathiesen, trommer og synger så alle kan være med

21-22.30 Dreamcity, syrerock med Søren Berlev, Peter Ingemann og Tømrer Claus

www.fredsfestival.dk/2011

Arrangør: Valby og Sydvest mod krig i samarbejde med: Kvindernes internationale Liga for Fred og Sikkerhed, Hvidovre for Fred, Nej til Krig, Danmark for Fred, Demokratikonsulenterne, Stop Terrorkrigen, Stop krigen mod Libyen, APK, KPID, KP, DKP, Fredsvagten, 3f BJMF's fredsudvalg, ISU, Oktober Bogcafé, Dansk-Cubansk forening, Sydvest mod EU, Vegansk madbod, i11time, Det ny Clarté, Venskabsforeningen Danmark-DDF Korea, Tænketank for tilgivelse, Aldrig Mere Krig, Kunstnere for fred, Horserød-Stutthof foreningen, Folkebevægelsen Mod Nazisme, 1. Maj Fonden, Græsrodsfonden, Budskab fra Græsrodderne, Enhedslisten Frederiksberg, 3f LPSF, LFS, Karens Minde Kulturhus og Stilladsarbejderne.

FREDSFESTIVAL ÅRHUS **FREDAG DEN 9. SEPTEMBER KL. 14-18** **Sølystgades Beboerhus**

Den 11. september 2011 er 10-årsdagen for angrebet på World Trade Center. Denne dag blev startskuddet for Bush og USA's 'krig mod terror' – indgangen til et 10-år med en række angrebskrige, krige hvor også Danmark har været en yderst aktiv deltager. Milliarder af kroner prioriteres på krig frem for opbygning og social velfærd.

Vi vil sætte fokus på hvorfor (strategiske og økonomiske interesser bag krigen), på hvordan lovgivningen ændres, også i Danmark, så solidaritet og frihedskamp gøres kriminelt. Og ikke mindst – hvordan bidrager vi til at stoppe terrorkrigen?

Temaer til debat bliver:

- 10 år med terrorkrig – kamp om råstoffer, indflydelse, militære støttepunkter mm. Hvorfor er Afrika og Mellemøsten så vigtig for supermagten USA og hvor står EU og Kina?
- Palæstina og Israel. Et af verdens brændpunkter.
- Terrorlovgivning i Danmark – metoder og erfaringer.
- Styrkelse af fredsbevægelsen

Arrangementet samler fredsgrupper og solidaritetsgrupper samt bindes sammen af musik og anden optræden. Der bliver korte oplæg og lagt vægt på at få en god debat.

Økonomisk indsamling 2011

Støt KPnetTV

De (ægte) røde lejesvende på KPnetTV er blevet en fast del af Kommunistisk Politik og kpnet.dk's nyhedsdækning. Under sloganet 'Videoreportager fra gaden' har KPnetTV lavet langt over 100 videoer, demonstrationsreportager, dokumentation, taler, interviews på 3 forskellige sprog, stemningsreportager fra 1.maj og meget mere.

Vi har også lavet kanalen KPnetTV2 der under sloganet 'Historien om balladen' bringer indslag fra klassekampens audio-visuelle gemmer.

Nu vil vi lave endnu mere, men vi har brug for jeres hjælp!

Vi laver nu en økonomisk kampagne fra 1.maj og frem til midt-juni, hvor forhåbningen er at vi kan samle nok penge ind til:

- At opbygge et TV-studie.
- At investere i nyt og bedre lydudstyr, bl.a. mikrofoner til interviews i vores nye studie.
- At sikre godt klasse-TV fra flere dele af landet.
- At fortsætte vores arbejde som i løbet af kampagnens løbetid vil være set af langt over 50.000!

Den økonomiske indsamling i 2010 bidrog til indkøbet af en ny trykpress, der har resulteret i stærk forbedring af tryk kvaliteten af Kommunistisk Politik – og farvebilleder.

Vi håber at I vil spytte lidt i kassen; det er tiltrængt, ligesom KPnetTV er det!

I kan indbetale på:

Reg.nr. 1551 Kontonr. 166 34 271
(Mærk betalingen KPnetTV)

Styrk den røde kanal!

KPnetTV - Videoreportager fra gaden

www.kpnet.dk | [youtube.com/user/KPnetTV](https://www.youtube.com/user/KPnetTV)

NEJ til overenskomst udløser lockout

CSC lignende konflikt i Minnesota

Efter 30 år uden arbejdskampe lockouted American Crystal Sugar Co. 1300 medarbejdere fra 1. august. Om lørdagen stemte arbejderne NEJ til virksomhedens aftaleforslag med et overvældende flertal. 96% af arbejderne stemte nej.

Tilbuddet var endeligt og der er ikke aftalt nye forhandlinger. Lockouten er hér, som den var på CSC, et usædvanligt skridt i arbejdskampe og som det fremgår af de følgende klip om konflikten, er der mange andre lighedspunkter, hvad angår ledelsens opførsel.

**What do WE Want????
FAIR CONTRACT!!!!
When do WE want it????
NOW!!!!**

13%'s lønstigning og 2.000\$ i bonus kunne ikke opveje stigningen i sygesikringsbetaling og nye trusler mod job-

Fact: Cooperationen American Crystal Sugar Co. er ejet af landmænd - 2.800 aktionærer fra 875 landbrug og er den største roesukker producent i landet. 38% af roesukker-produktionen og 15% af al sukkerproduktion. Den består af 7 fabrikker i Minnesota, North Dakota og Iowa, herunder en af de største virksomheder i Minnesota NV.

American Crystal Sugar Co. betalte sidste år hved ½ milliard \$ til aktionærerne. I år forventes udbetalt 750 millioner eller mere.

Sukkerpriserne er stigende, i andet kvartal var priserne 15% over sidste år og 35% over 2009, men firmaet siger de skal være forberedt på pludselige prisfald.

sikkerheden, herunder outsourcing og lettere adgang til at erstatte organiserede med uorganiserede. "Vi har hele tiden bedt om en kontrakt, der ikke truer vores job" siger fagforeningen. Men aftalen betød også udskiftning af senior- med meritordninger og en overflytning til sygesikringen for ikke-fagforeningsmedlemmer, hvilket betyder mere end en fordobling af egenbetalingen ved sygdom.

Crystals formuleringer om at der ikke vil blive udliciteret hvis det resulterer i fyringer af fagforeningsmedlemmer, har ikke overbevist nogen.

Tony St. Michel, der har arbejdet 35 år på fabrikken siger "det piner mig at vi har stået skulder ved skulder med dem for at få gennemført hvad der er bedst for landmænd og sukkerroe arbejdere og de så gør det her".

Kl. 7:50 en regnfuld mandag trillede 3 store hvide Ford vans fyldt med "erstatningsarbejdere" gennem porten til Moorhead-fabrikken, fulgt af kolde blikke og kommentarer fra blokadevakterne. Det samme skete på de andre Crystals fabrikker. De var hyret dem via et firma specialiseret i strejkebrydere. Men også fagforeningsmedlemmer ankom - for at blive bortvist. Med det samme blev der etableret en *informationel picket*, dvs. en blokade, der skal informere om, hvad der sker. På lockoutens 14. dag fortsætter de og modtager stor støtte fra de lokale. Og 3. august annoncerede Teamsters, trans-

portfagforeningen at de stopper al transport til Crystal.

"Jeg har arbejdet her i 34 år uden at se en melasse-tanker vælte, men 7 dage inde i konflikten er det sket, en 75.000\$ bil ligger på siden" siger Lee Christensen.

En af aktionærerne udtalte på et TV-show for et par dage siden, at han finder det horribelt, hvad der foregår og ikke kan tro at roedykerne kan gøre dette mod deres arbejdere. Men også at alle roedykere havde fået et brev fra Crystal, hvor de bliver bedt om ikke at komme med nogen offentlige udtalelser om situationen.

Det ser ikke ud til at konflikten ender foreløbig. Herfra sendes en solidarisk hilsen til de kæmpende arbejdere på American Crystal Sugar Co.

Fagforeningen for bageri-, konfekt-, tobaks- og møllerindustri om konflikten: www.bctgm.org

**OKTOBER BOGBUTIK
København
Egilsgade 24, Kld.
2300 København S
35 43 49 50
Mandag til torsdag 16-18**

**Oktober Bogbutik Fyn
Skibhusvej 100
5000 Odense C
66 14 89 83
Åbningstid:
Hverdage 12 - 17.30**

**Oktober - Århus
Ny Munkegade 88 kld.
8000 Århus C
Åbningstid:
fre 14 - 17.00**

Riots in the streets of ...

I 1992 var der igennem fire dage omfattende optøjer i Los Angeles. Det krævede indsættelse af flere tusinde soldater, før myndighederne havde kontrol igen. Optøjerne blev udløst, da fire betjente blev frifundet for at have gennemtæsket Rodney King under en anholdelse.

Men selvom Rodney King-sagen var dråben, der fik kvantitet til at slå over i kvalitet, så var grundlaget for optøjerne økonomisk og social elendighed i byen. De fattige sorte kvarterer led tungt under krisen (ja, der var også krise for 20 år siden). Høj arbejdsløshed, voksende økonomisk ulighed og politibrutalitet var en del af hverdagen.

20 år senere: Krisen har hærget i tre år, og de fattige er blevet fattigere, mens de rige er blevet rigere, og velfærdsstater over hele verden blevet afviklet. Så skyder politiet i London Mark Duggan. Som LA i '92 er London i 2011 moden til lidt ballade i gaden.

Men hvad der egentlig skete i London, og hvem der gjorde hvad, er rimeligt svært at gennemskue. Allerede inden optøjerne begyndte, var medierne gået over til "Breaking News", så alt og alle var en potentiel historie – inklusive den om, at nogle danskere ikke lagde mærke til noget derovre ...

Bortset fra ligegyldigheder har et hovedfokus været, at de medvirkende ikke opførte sig pænt. De var ikke andet end bøller uden politisk retning, der angreb sine egne og stjal med arme og ben. Det er interessant at overveje, hvordan tingene havde udviklet sig, hvis der havde været politisk retning, og parlamentet var blevet stormet.

Den britiske premierminister David Cameron er fuld af sympati for de mennesker, der har mistet hjem og ejendele under optøjerne. Cameron har stået i spidsen for kæmpe nedskæringer og sendt milliarder af pund til bankerne. Enhver protest er blevet mødt med foragt, og han måtte grave dybt for at finde nye skældsord til optøjerne, som

han ikke allerede havde brugt om protesterne mod nedskæringer.

Samtidigt er Cameron en af hovedmændene bag krigen mod Libyen, og altså fuld af forståelse for, at vold i form af bomber kan være 'nødvendig' for at få billige varer som olie, gas og vand.

Cameron har efter uroen meddelt, at det, der står øverst på hans dagsorden er at "genskabe moralen" i, hvad han kalder "et ødelagt samfund"

- Den værste side af det britiske folk er kommet frem under urolighederne, sagde Cameron og understregede, at der var brug for mere politi, ikke mindre.

At Cameron er fuld af had og foragt for optøjerne, handler ikke om moral eller empati med arbejderklassen i Tot-

tenham. Det handler om klassekamp, og i krisetider er regeringens fineste opgave at sende regningen til arbejderklassen og sikre sig, at den ikke brokker sig for meget.

De mere eller mindre blinde optøjer er ikke et problem for Cameron og hans klassefæller. Dels har uorganiserede protester det med at løbe hurtigt ud i sandet, dels får det arbejderklassen til for en tid at vende frustrationerne mod dem, der deltog i optøjerne.

Men det vender hurtigt igen. Krisen fortsætter, nedskæringerne fortsætter, og kampen mod dem kommer igen til at være hovedkampen for Englands ungdom og arbejderklasse.

SiØ

Verden ifølge Latuff

Hvilken krise bør prioriteres?
Den finansielle eller den humanitære?